ਦੀਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਂਮ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਭਜੁਕੇਵਲਨਾਂਮ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿ
ਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾ
ਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ
੨॥੪॥ ॥ਸੋਹਿਲਾਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀ
ਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁਸਿਰਜਨਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿ
ਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿ
ਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸਦਾ
ਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣ
ਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦ
ੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥ਰਾਗੁਆਸਾ
ਮਹਲਾ੧॥ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ
੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥੧॥ਵਿਸਏਚਸਿ
ਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂਰਜਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇ

ਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੨॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬ
ਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂ
ਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤ
ਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ
ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭ
ਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗ
ਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨ
ਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇ
ਵਾਸਾ॥੪॥੩॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆਮਿ
ਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰ
ਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕ
ਤਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁ
ਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨ
ਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾ
ਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾ

ਤੂਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੋਹੀਸੁਖਮੰਗਲਾਹੋ॥੪॥੪॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਉਬੇ
ਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਿਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾ॥ਆਗੈਬਸਨ
ਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੋਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈ
ਇਹੁਰਸਅਕਥਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨ
ਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਿਲਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿ
ਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੫॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅਥ ਪਰਚੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ

॥ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਦਸਵੀਂ ਮ: ੧੦ ॥ ਅਥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦਸਾਂ ਮਹਿਲਾਂ ਕੇ ਨਾਂ
ਮੂ ਲਿਖੇ ॥ ਫਿਰਿ ਦਸਾਂ ਮਹਿਲਾਂ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੇ ਸਲੋਕੁ ਲਿਖੇ ॥ ਫਿਰਿ ਦਸਾਂ
ਮਹਿਲਾਂ ਕੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜੀ ॥੩॥ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜੀ ॥੪॥ ਗੁਰੂ
ਅਰਜਨ ਜੀ ॥੫॥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ॥੬॥ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ
॥੭॥ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ॥੮॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥੯॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਜੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਚੁ ਖੰਡਿ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸੈ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਕੀ ਦੇਸੁ

ਬੇਗਮਪੁਰਹੈਨਗਰਨਾਂਮੁਤਹਾਂਕੀਓਪਰਵੇਸੁ॥੧॥ਤਿਹਪੁਰਕੇਬਾਸੀਸਭੈਸਾਹਿਜ
ਸਰੂਪੀ॥ਸੰਭੂ॥ਏਕਰਸੁਣੇਕੋਆਤਮਾਂਚਾਨਣਹਿਏਕੁਮਤੰਤੁ॥੨॥ਜੈਸੇਚੰਦਾਏਕੁਹੈਘ
ਟਿਪਾਤਿਬਿੰਬਅਨੇਕ॥ਤੈਸੇਸਭਨਾਂਮੈਵਸੈਸਾਤਿਗੁਰਏਕਬਬੇਕ॥੩॥ਆਸਾਉਦ
ਸੁਕਛੁਨਹੀਕਰਾਹਿਸੁਸਾਹਿਜਸੁਭਾਈ॥ਹਰਖਸੋਗਨਹਿਵਿਆਪਈ॥ਨਿਹਕਰਮ
ਨਿਜਬਾਣੀ॥੪॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਗੋਬਿੰਦਗੁਰਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਨਿਹਚਾਸੁ॥ਜਗਤਉ
ਧਾਰਨਕਾਰਨੇਗੁਰੂਅੰਗਦਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰੂਅੰਗਦਅਮਰਹਿਵਾਜੋਆ
ਸੋਹਾਤੇਸੁਖਦੀਨ॥ਜਿਉਦੀਪਕਦੀਪਪਰਗਾਸੀਐਦੋਨੋਸਮਸਰਕੀਨ॥੬॥ਗੁਰੂ
ਅਮਰਦਾਸੁਰਾਂਮਦਾਸੁਮਾਹਿਪਾਈਓਅਪਨਭੇਦੁ॥ਗੁਰਮਤਿਸਿੰਧਅਥਾਹੁਗੁਰ
ਅਟਲਅਖੰਡਅਛੇਦੁ॥੭॥ਗੁਰੂਰਾਂਮਦਾਸੁਭਾਈਓਸੁਪ੍ਰਸੰਨਅਰਜਨਪਲਟਿ
ਓਰੂਪ॥ਨਿਰੰਕਾਰਹੁਪਧਾਰਿਆਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਅਨੂਪ॥੮॥ਗੁਰੂਅਰਜਨਹਰਿ
ਗੋਵਿੰਦਪਰਹੂਏਪਰਮਾਨੂਪਾਲੁ॥ਕਾਰਨਕਰਨਸਮਰੱਥਗੁਰਧਰਮਾਬਰਦਪ੍ਰਿ
ਪਾਲੁ॥੯॥ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਵਿੰਦਹਰਿਰਾਈਕਉਜੋਤਿਕੀਆਗੁਰਪੂਰ॥ਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਿਪਦਬਖਸਿਆਜੋਰੁਹਦੇਵਡੇਦੂਰ॥੧੦॥ਗੁਰੂਹਰਿਰਾਈਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਪਰਕੀਨੀ
ਖੁਸੀਅਪਾਰ॥ਤਤੁਜਿਉਤਤੁਮਿਲਾਈਆਅਕਲਕਲਾਨਿਰਧਾਰ॥੧੧॥ਗੁਰੂ
ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਬਹਾਲਿਆਅਪਨੇਆਸਨਆਨਿ॥ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਨਾਮੁਜਿਹਪ੍ਰ

ਰਨਪੁਰਖਪ੍ਰਗਟਾਨਾ॥੧੨॥ਗੁਰੂਤੇਗੁਰਬਾਦਵਰਪਨਦੀਆਅਪਨੀਜੋਤਅਬਾਹੂ॥ਗੁਰੂ ੨
ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਨਾਮੁ॥ਜਿਹਦਸਵਾਂਮਾਹਿਲਪਾਤਸਾਹੂ॥੧੩॥ਅਬਾਪ੍ਰਿਥਮੇਸਾਖੀ
ਪਹਿਲੇਮਹਲਕੀਚੁਰੀ॥ਜਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਮਤੇਕਰਤੇਸੁਮੇਰਪਰਬਤਊਪਰਜਾ
ਇਖੜੇਹੂਏ॥ਤਬਊਹਾਨੌਨਾਥਚੌਰਾਸੀ॥ਸਿਧਅਰੁਛੋਅਜਤੀਰਹਤੇਥੇ॥ਤਿਨਹੁਸ
ਭਨਊਮਾਹਿਮੁਖੀਗੋਰਖਨਾਥਥਾ॥ਸੋਤਿਨਹੁਸਾਥਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਮੇਲਾਜਾਇਕੀਆ॥
ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਸੁਰਖਤ॥ਸਿਧਮੰਡਲੀਨੂੰਆਦੇਸਆਦੇਸਕੀਆ॥ਤਬਆਗੇਤੇ
ਸਿਧਾਂਨੇਭੀਕਹਿਆਜੋਆਦਿਪੁਰਖਕੋਆਦੇਸੁ॥ਆਉਨਾਨਕਤਪਾਜੀ॥ਦਰਸ
ਨਦੀਆਕਰਤਾਰਥਕੀਆ॥ਤਾਊਥੇਗੋਰਖਨਾਨਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀਚਰਚਾਹੋਈ
ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੁਮਜੋਗੀਆਕਾਭੇਖਲੇਵੋ॥ਅਰੁਮੁੰ
ਦ੍ਰਾਪਹਰੋਅਤੇਜੋਗੀਹੋਵਹੂ॥ਜਗੁਰੇਹੋਵਹੁ॥ਨਿਗੁਰੇਨਾਰਹੋ॥ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਹਿ
ਆਹੇਨਾਥਜੀਹਮਤੋਜਗੁਰੇਹੈ॥ਨਿਗੁਰੇਤੋਨਾਹੀ॥ਤਾਫੇਰਿਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੇਰਾਗੁਰੂਕੋਨਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਥਜੀਮੇਰਾ
ਗੁਰਕਰਤਾਰਹੈ॥ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀਓਹੁਕਿਸ॥ਸਿਫਤਮ
ਇਕੁਰਪੂਰਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਫੇਰਿਏਹੁਸਲੋਕੁਪੜਿਆ॥ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾ
ਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥ਸਚੁਸਰੂਪਹੈਅਰੁਸਤਸਰੂਪਹੈ॥ਸੋਇ

ਸਾਸਿਫਤਾਵਿਚਿਮੇਰਾਗੁਰੂਗੁਰਪੂਰਾਹੈ।ਤਾਤੇਫਿਰਿਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈਜੀਜੇਤੇਜੀ
ਵਹੈਵਹੁਤਿਤਾਸਤਿਸਰੂਪਹੀਹਹਿ।ਅਸਤਤਉਨਾਂਹੀ।ਤਾਤੇਕਰਤਾਰਕੀਸਿਫਤਿਕਹੁ
ਜੀਵਹੁਤੇਨਿਆਰੀਕਿਹੀਐ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹਿਨਾਥਜੀ।ਜੀਵਤੋਜਨਮਤੇ
ਹਹਿਬਹੁਰਿਮਰਤੇਹੈ।ਅਰੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰਕਰਕੇਹਰਖਸੋਗੀਪਏਹੋਤੇਹੈ
ਨਾ।ਅਤੇਬਹੁਰਿਦੁਰਬਾਸਨਾਕੇਅਧੀਨਿਹਹਿ।ਅਰੁਦੁਰਬਾਸਨਾਕਰਕੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾ
ਰਕੇਸੰਕਲਪਏਕੋਭੁਗਤੇਹੈਨਾ।ਅਤੇਅਵਗਣਹੁਕੇਜੰਜੀਰਹੁਸਾਥਬਾਂਧੇਹੂਏਹੈਨਾ।
ਅਰੁਜੀਵਹੁਕੇਗਲੇਮਾਹਿਜੰਜੀਰਹੈਨਾ।ਅਤੇਕਰਮਕਾਲਕੇਹਾਥਮਾਹਿਹੈਨਾ।
ਅਰੁਬਾਂਦਰਹੁਕੀਨਿਆਈਜੀਵਹੁਕੋਨਚਾਵਤੇਫਿਰਤੇਹੈਨਾ।ਅਤੇਆਪਿਸਰਾਂ
ਕਰਹੇਨਾਂਹੀਵੇਦੇ।ਤਾਤੇਸਤਿਸਰੂਪਕੈਸੇਕਹੀਅਹਿ।ਸਤਿਸਰੂਪਤਾਂਓਹੀਏਕੁਕਰ
ਤਾਰੁਹੈ।ਜਿਸਕਾਸਤਾਰਾਸਦਾਹੀਚਾਨਣਿਆਹੂਆਹੈ।ਸੋਓਹੁਅਸਤਿਕਬਹੂਨ
ਹੀਹੋਤਾ।ਬਹੁਰਿਚੇਤਨਰੂਪਹੈ।ਸੂਖਮੁਤੇਪਰਮਸੂਖਮੁਹੈ।ਅਰੁਸਰਬਬਿਆ
ਪੀਹੈ।ਅਤੇਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾਹੈ।ਅਰੁਪਨੇਹੀਅਨੰਦਕਰਕੇਅਨੰਦੀਹੈ।
ਅਤੇਸਮਰਥਹੈ।ਜੋਮਾਏਆਤਿਸਕੀਦਾਸੀਹੈ।ਅਰੁਸਰਬਜੀਵਹੁਕੀਡੋਰਤਿਸਕੇ
ਹਾਥਮੈਹੈ।ਸੋਐਸਾਜੋਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਈਸਤਿਸਰੂਪਹੈ।ਤਾਤੇਫਿਰਿਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿ
ਆਭੁਲਾਤਪਾਜੀਜਿਦੁਕਰਤਾਰਨਹੀਤਉਕਰਤਾਰਕੇਬੇਟੇਤਉਹਹਿਕਿਉ।ਤਾਸ੍ਰੀਗੁ

ਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਸੁਨਹੁਨਾਥਜੀ॥ਨਿਹਚਉਕਰਕੇਤਾਂਜੀਵਕਰਤਾਰਕੇਬੇਟੇਹੀਹਹਿ॥ਪਰਐ
ਸੇਬੇਟੇਹੈਨਿਜੋਜੈਸੇਸੌਕਣੀਪੁਤ੍ਰਸਾਹੂਕਾਰਦੇਦਾਹੋਇ॥ਪਰਬਾਣਿਆਂਮਾਰਿਆਹੋਇਜਾ
ਵੈ॥ਤਾਉਸੁਕਖੀਂਐਸਾਥਥਾਂਪੜਤੂਦੇਹੈਨ॥ਅਰੁਜਮੇਸਿਰਉਸਕੇਰੂਨੂੰਅੰਨਜਲਦੇ
ਤੇਹੈਨ॥ਸੋਤਾਂਓਹੁਲਨੂੰਕਾਤਖਤਕੀਲਾਇਕਹੀਬ੍ਰਾ॥ਪਰਬਾਣਿਆਂਮਾਰਿਆਜੋਹੋ
ਇਗਇਆ॥ਸੋਇਤਕਰਕੇਨੀਚਗਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ॥ਅਤੇਜਬਉਸਕੋਕਦੀਂਹੇ
ਦਾਐਖਦਦੇਦੈਅਰੁਓਹੁਚੰਗਾਹੋਵੈ॥ਤਬਹੀਓਹੁਲਨੂੰਕਾਤਖਤੁਕੀਲਾਇਕੁਹੋਇ
ਸੋਤੈਸੇਹੀਜੀਵਅਗਿਆਨਸਿਉਮਲਕਰਬਾਣਿਆਂਰੂਗੀਨਿਆਈਹੋਇਗਏਹੈ
ਨਾ॥ਜਬਗੁਰੂਪੂਰੇਜੀਕਾਉਪਦੇਸਕਮਾਵਹਿ॥ਅਤੇਐਸਾਐਖਦਖਾਵਹਿਤਬਬ੍ਰ
ਮਸਰੂਪਹੋਇਜਾਵੈ॥ਅਰੁਤੇਦਤੁਰਮਸਤੁਗੀਉਠਿਜਾਇ॥ਜਬਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਏਹੁਬ
ਚਨਕੀਤਾ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ॥ਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੂੰਨਮਸਕਾਰ
ਕੀਤੋਸੁ॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਗੋਰਖਨਾਥਨੂੰਖੁਸੀਕਰਿਕੇਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥੧॥
॥ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ॥ ॥ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ ॥ਅਗੇਸਾਖੀਦੂਸਰੇ
ਮਹਲਕੀਤੁਰੀ॥ ॥ਤਾਂਏਕਵੇਰਿਭਾਈਬਾਲਾਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੋਆਇਮਿ
ਲਿਆ॥ਅਤੇਭਾਈਬਾਲਤੇਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੀਏਹੁਦੋਵੇਜਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਸਾਥ
ਉਦਾਸੀਕੇਸਮੇਨਾਲਨਹੀਰਹਿਤੇਥੇ॥ਜਬਗੁਰੂਜੀਉਤਾਰੀਆਂਨੇਖੰਡਾਂਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰ

ਕੈਰਹ

ਆਸੀ।।ਤਬੁਢਾਈਵਾਲੇਨੂੰਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸਾਬਰੀਉਠਾਇਆਸੀ।।ਤਾਸਭੁਠੇਨ੍ਹਾਂਕਾ
ਤਮਾਸਾਤੀਨੋਹੀਦੇਖਤੇ।।ਫਿਰਤੇਥੇ।।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਗੁਰਾਈਕੇਤਖਤ
ਊਪਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੋਂਬੈਠਾਇਆਥਾ।।ਅਰੁਆਪਸੀਗੁਰੂਜੀਜੋਤੀਮਾਹਿ
ਜੋਤਸਮਾਣੇਥੇ।।ਅਤੁਬੁਢਾਈਬਾਲੇਕਾਸਰੀਰਕੋਈ।।ਹਿਕਾਦਿਨਪਾਛੇਰਹਿਆਸੀ।।
ਤਾਏਹੁਗਲਬੁਢਾਈਵਾਲੇਨੇਸੁਣੀ।।ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੰਜਥੈਸੇਅਤੇਇਕਨਵੀਏ
ਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੇਅਗੇਰੱਖਕਰਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆਹੈ।।ਅਰੁਅਪਨੀਗੁਰਾਈਕੇ
ਤਖਤਊਪਰਬੈਠਾਇਆਹੈ।।ਤਾਏਹੁਗਲਸੁਣਿਕਰਬੁਢਾਈਵਾਲਾਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਦੇਦਰਸਨਨੂੰਆਇਆਸੀ।।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਬੁਢਾਈਵਾਲੇਨੂੰਬਹੁਤਆ॰
ਦਰਸੰਜੁਗਤਕਰਕੇਅਪਨੇਨਿਕਟਬੈਠਾਇਲੀਆ।।ਤਾਫੇਰਿਬੁਢਾਈਵਾਲੇਨੇਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀਕਉਕਹਿਆ।।ਹੇਗੁਰੂਜੀਮੁਝੈਹੁਕਮਹੋਵੈਤਬਮੈਕੁਛੁਬਚਨਬਾਰਤਾਪੁਛੋ
ਜੀ।।ਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਕਹਿਆਪਬੁਢਾਈਵਾਲਾਨਿਸੰਗਪੁਛੀਐ।।ਤਾਬੁਢਾਈਵਾਲੇ
ਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੇਰਾਬਾਗਣਸਾਧਿਆਹੈ।।ਤੂੰਬੜਾਸੂਰਬੀਰਹੈ।।ਅਰੁਮਹਾਪੁ
ਰਖਾਂਕਾਰੀਣਾਵਣਾਮਹਾਕਠਨਹੈ।।ਪਰਕਹਾਹੈਤੇਜੋਜਿਨੋਦੁਖਸੁਖਸਮਾਨਹੈ।।ਮ॰
ਨਅਪਮਾਨਸਮਾਨਹੈ।।ਅਤੇਉਜਤਾਤਿਨ੍ਹਾਂਦੇਆਸਮਾਨਹੈ।।ਸੋਕਿਤੇਦਾਇਆ॰
ਈਆਰੀਸੈਤਉਰੀਸੈ।।ਸੋਤੇਸਪੁਰਖਕੇਤੈਨੇਰੀਸਾਇਆਹੈ।।ਪਰਤਾਤੇਤੂਬੜਾ

ਸੂਰਬੀਰਹੈ॥ਤੂੰਸੁਣੇਏਹੁਪਦਮਸੂਆਰਖਹੋਇਆ॥ਪਰਗੁਰੂਜੀਹਮਕੋਕਿਰਪਾਕਰਕੈਏ ੪
ਹੁਬਾਤਸੁਣਾਵਹੁ॥ਜੋਓਹੁਕਰਮਤੁਮਪੁਨੇਕੋਨਸਾਖੀਨਾਹੈ॥ਅਰੁਓਹੁਕੋਨੁਸੀਆ
ਰਗਿਆਮਾਨੀਹੈ॥ਜੋਤੂਮਾਰੇਬਿਖੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਅਪਨਾਸਰੂਪਪਰਗਟਹੋਤਿਆ
ਹੈ॥ਸੋਏਹੁਬਾਤਸੁਨਨਕੀਮੇਕਉਬਹੁਤਾਧਿਆਜਹੈ॥ਅਰੁਭੁਣੀਪ੍ਰਕਾਰਖੋਲ
ਕੈਨਿਪਟਕਹਿਕੈਸੁਨਾਵਹੁ॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਭਾਈਬਾਲੇਨੂਕਹਿਆ
ਜੋਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾਮੈਉਨਕੀਗੁਰੂਪਾਕੀਘਾਲਘਾਲੀਹੈ॥ਅਰੁਓਹਘਾਲਤਾਮੇਰੇ
ਪਾਸਤੇਹੋਰੁਕਛੁਨਾਹੀਹੋਈ॥ਅਤੇਜੇਕਛੁਘਾਲਭੀਹੋਈਹੈ॥ਤਾਓਹੁਘਾਲਹੋਈ
ਹੈਜੋਉਨਪੁਨੇਘਲਾਈਹੈ॥ਤਾਫੇਰਿਭਾਈਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਜਾਂਣਤਾਹੋ॥
ਜੋਏਹੁਪਰਮਾਰਥਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੋਤੁਮਾਹੈਤੈਦੇਣਾ॥ਪਰਗੁਰੂਜੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਦ੍ਰਕਪਾ
ਸੁਪ੍ਰਕਰਵਾਈਦਾਹੈ॥ਤੇਬਲਕਰਮਕਰਣਦਾਦਾਸਕੋਗੁਰਬਖਸਦੇਹੈਨਾ॥ਅ
ਤੇਜਿਦਕ੍ਰਿਸਿਖਕੂਮਿਲਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਿਰਪਾਗੁਰਹੂਕੀਮਿਲਤੀਹੈ॥ਤਬਪਹਿਰ
ਕਜਹੋਤਾਹੈ॥ਜਿਮੈਓਹੀਸਿਧਕਕਾਕਰਮਪੂਛਤਾਹੋ॥ਜੇਕਉਨਕਰਮਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਤੇਰੇਪਾਸਹੁਕਰਵਾਇਆਹੈ॥ਜੇਰੀਝਿਆਹੈ॥ਤਾਤੇਜਿਸਜਿਸਕਰਮਕਰਕੇ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਤੇਰੇਉਪਰਬਖਸੀਕੀਤੀਹੈ॥ਸੋਮੋਕਉਤੁਮਸਭਹੀਕਹਿਕੇਸੁਨਾਵਹੁ
ਜੀ॥ਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈਬਾਲਾਤੂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਸਖਾ

ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਮਾਨਹੋ॥ ਜੋ ਤੂ ਹਾਕ੍ਰ ਪੁਛਣਾ ਹਮਨੇ ਸਫਲ ਕਰਣਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਿ
ਰਥਾ ਨਹੀ ਕਰਣਾ॥ ਪਰ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੇਤੀ ਖੇਰ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਨੇ ਹਮਾਰੇ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਨੀ
ਹੈ॥ ਸੋ ਤੇਤੀ ਖੇਰ ਕਹੀ ਐਤਉ ਬਹੁਤਾ ਬਖੇਆ ਕਹੁ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕੁਛੁ ਮੈ ਕਹਿਤਾ
॥ ਸਿਦਕ ਕੀ ਬਾਤ ਜੋ ਤੁਮ ਆਪੇ ਹੀ ਜਮ ਸੁਣੇ ਦੁਨੀ॥ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਏਹ ਸਾਖੀਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਰਿ ਸੁਣਾਂਈਆਂ॥ ਅਤੇ
ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਬੇਰ ਮੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਥਾ॥ ਅਰੁ ਬਾਬਾ ਬੁ
ਢਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਥਾ॥ ਤਾ ਕੋਈ ਸਮਾ ਰਾਤ ਕਾ ਹੋਇਆ॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਬੁਢੇ ਨੂੰ ਕ
ਹਿਆ॥ ਜੋ ਬੁਢਿਆ ਤੂ ਬਾਹਿਰ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖ ਆਉ॥ ਜੋ ਰਾਤ ਕੇਤੀ ਗਈ ਹੈ॥
ਅਰੁ ਕੇਤੀ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਬਾਹਿਰ
ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤਾ ਇਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਰਾਤ ਅਢਾਈ ਪਹਿਰ ਗਈ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਡੂਢ ਪਹਿ
ਰ ਬਾਕੀ ਰਹਿਦੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ॥ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ
ਹੁ ਅਢਾਈ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਡੂਢ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਹੈ ਜੀ॥ ਅਰੁ ਅਸੀ
ਭੁਇ ਇਸ ਸਮੇ ਹਰਟ ਚਲਾਵਦੇ ਸੇ॥ ਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ॥
ਜੋ ਬਾਬਾ ਅੰਗਦ ਤੂ ਜਾਇ ਕਰ ਰਾਤ ਦੇਖ ਆਉ॥ ਜੋ ਕੇਤੀ ਰਾਤ ਗਈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕੇਤੀ ਰਾਤ
ਰਹੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਕਰਿ ਬਾਹਿਰ ਦੁਆਰ ਆਇਆ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਰਾਤ

ਕੀਓਰੁਦੇਖਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਪਾਸਆਇਆ।ਤਾਂਅਰਜੋਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਮੈ ੫
ਨੂਹੁਕਮੁਕੀਆ।ਜੋਬਚਾਅੰਗਦਾਰਾਤਦੇਖਆਇਆਹੈ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਹਾਂਸ
ਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਮੈਰਾਤਦੇਖਆਇਆਹਾਂਜੀ।ਜੋਜੇਤੀਰਾਤਤੈਨੇਬੀਤਾਈਹੈਸੋ
ਤੇਤੀਤਾਗਈਹੈ।ਅਰੁਜੇਤੀਰਾਤਤੈਨੇਰਾਖੀਹੈਤੇਤੀਰਹੀਹੈ।ਜਾਮੈਇਉਕਹਿਆ
ਤਾਮੇਰੇਉਪਰਗੁਰੂਜੀਕੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਈ।ਤਾਫੇਰਿਹੋਰੁਦੂਸਰੀਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀਨੇਕੁਾਈਬਾਲੇਨੂਸੁਣਾਈ।ਜੋਸੁਣਿਕੁਾਈਬਾਲਾਏਕਬੇਰਅਪਰਾਤਕਾਸਮਾ
ਥਾ।ਤਾਂਹਉਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸਥਾ।ਤਾਮੈਨੂਗੁਰੂਜੀਕਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆ।ਜੋਬਚਾਅੰ
ਗਦਾਪੁਨਤਾਰਦੇਨੌਹੋਇਗਏਆਹੈ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਪੁਨਾਂਦੇ
ਨੋਹੋਇਗਏਆਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆ।ਹੇਬਚਾਅੰਗਦਾਦੇਨੋ
ਇਗਏਆਹੈ।ਤਾਂਤੂਮੇਰੇਕਪੜੇਧੋਇਲਿਆਉ।ਤਾਂਮੈਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ।
ਕਪੜੇਦੇਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਪੜੇਉਤਾਰਦੀਏ।ਤਾਮੈਕਪੜੇਲੈਕਰਤਾਲਉ
ਪਰਗਇਆ।ਤਾਂਓਹਾਂਮੈਨੂਦੁਪਹਿਰਚੜਿਪਈ।ਤਾਮੈਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਕਪੜੇਧੋ
ਏ।ਅਰੁਧੋਇਕਰਸੁਕਾਏ।ਅਤੇਫੇਰਿਆਣਕਰਗੁਰੂਜੀਕੋਕਪੜੇਪਹਰਾਏ।ਤਾਫੇ
ਰਿਉਹਾਂਰਾਤਿਹੋਇਗਈ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਬਚਾਅੰਗਦਾਰਾਤਿਸੀਕੇਦਿ
ਨਸੀ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀਰਾਤੀਤੇਦਿਨਸਭੁਤੇਰੇਹੀਬਣਾਏਹੋਏਹੈਨ

ਜੇਤੂਰਾਤਚਾਹਿਦਾਹੈਤਾਰਾਤਹੋਇਜਾਂਦੀਹੈ॥ਜੇਤੂਦਿਨਚਾਹਿਦਾਹੈਤਾਦਿਨਹੋਇਜਾਂਦਾ
ਹੈ॥ਜਾਮੈਏਹੁਬਾਤਕਹੀਤਾਂਤੂਮੇਰੇਊਪਰਗੁਰੂਜੀਕੀਬੜੀਖੁਸੀਹੋਈ॥ਤਾਫੇਰਇਤੀਸਰੀ
ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਸੁਣਾਈ॥ਜਿਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾਏਕਬੇਰਕਿ
ਸੀਨਗਰਮੈਕਾਲੇਰਿਕਨਕਾਚਰਬਚਾਭੁਰਿਆਹੂਆਥਾ॥ਅਰੁਜਬਮੈਧਖਰਸਤਾਬ
ਤਬਸਾਰੇਨਗਰਕੀਮੈਲਊਹਾਂਆਂਨਾਇਕਠੀਹੋਤੀਥੀ॥ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਚਬਚੇਕੇਨਿ
ਕਟਆਇਕੈਕਟੋਰਾਰਬਲੇਕੇਵੀਚਡਾਰਦੀਆ॥ਤਾਉਤਸਮੇਦੋਨੋਬੇਟੇਭੀਗੁਰੂਬਾਬੇ
ਜੀਕੇਜਾਬਸੇ॥ਅਤੇਮੈਭੀਸਾਥਹੀਥਾ॥ਤਾਪ੍ਰਿਥਮੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਸਿਰੀਚੰਦਕੀਤਰਫ
ਦੇਖਿਆ॥ਅਰੁਕਹਿਆਹੇਬੇਟਾਚਬਚੇਸਿਉਕਟੋਰਾਕਾਢਦੇਹੁ॥ਤਾਅਗੋਸ੍ਰੀਚੰਦਨੇ
ਕਹਿਆਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀ॥ਜਹਾਜਾਵਣਾਹੈਤਹਾਚਲੇਜਾਂਵੀਏ॥ਏਹੁਕਟੋਰਾਭੀ
ਸਹਿਜਸਿਉਕਾਢਲੇਵਾਂਗੇ॥ਛਿਡਾਂਗੇਨਾਹੀ॥ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਲਖਮੀਦਾਸਕੀਤ
ਰਫਦੇਖਿਆ॥ਅਤੇਕਹਿਆਜੋਬੇਟਾਕਟੋਰਾਚਬਚੇਕੇਵੀਚਹੁਕਾਢਦੇਹੁ॥ਤਾਲਖ
ਮੀਦਾਸਨੇਭੀਐਸੇਹੀਕਹਿਆ॥ਜਿਉਸਿਰੀਚੰਦਨੇਕਹਿਆਥਾ॥ਤਾਫੇਰਿਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਮੇਰੀਤਰਫਦੇਖਿਆ॥ਤਾਮੈਗੁਰੂਜੀਕਉਬੋਲਣੇਭੀਨਾਦੀਆ॥ਅਰੁਚਬਚੇਮਹਿ
ਬਸਤ੍ਰਹੁਸਾਹਿਤਮੈਕੂਦਪੜਾ॥ਫੇਰਿਮੈਨੇਬਾਹਨਾਇਕਚਬਚੇਸਿਉਕਟੋਰਾਕਾਢਲੀ
ਆ॥ਤਬਮੇਰੇਬਸਤ੍ਰਮੁਖਅਕੀਆਸੋਭੀਗੰਦਿਕਨੂਸਾਥਭੁਰੇਥਾਏ॥ਤਬਭੀਮੇਰੇਊ

ਪਰਗੁਰੂਜੀਕੀਖੁਸੀਹੋਈ।ਤਾਫਿਰਿਭਾਈਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹੁਸਭੁਬਾਤਾਂਤੁ ੬
ਸਿਵਾਲੀਆਹੈਨਾ।ਪਰਤੇਰੇਉਪਰਅਪਾਰਖੁਸੀਜੋਹੋਈਹੈ।ਸੋਅਸਾਂਕੋਕੋਈਬਹੁਤੀਖੁ
ਸੀਵਾਲੀਸਾਖੀਸੁਨਾਵਹੁ।ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਚੌਥੀਸਾਖੀਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਸੁਨ
ਈ।ਜੋਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾ।ਏਕਬੇਰਿਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਦਿਆਨਮਾਹਿਬਸੇਰਾਜਾਇਕੀਆ
ਤਾਉਥਾਭੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਦਰਸਨਕੋਸੰਗਤਆਈਆ।ਤਾਫਿਰਿਏਕਦਿਨਏਕ
ਸੰਗਤਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਆਇਕਰਏਹੁਅਰਦਾਸਕੀਨੀ।ਜੋਹੇਸਚੇਪਾਤਸ
ਾਹੁਜੀਹਮਭੁਖੇਹੈ।ਹਮਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵਾਈਐਜੀ।ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਹੁਕਮੁਕੀਆ
ਹੈਸੰਗਤਜੀਈਹਾਤੋਉਦਿਆਨਹੈ।ਅਤੇਈਹਾਂਕਿਕਰਹੈਨਾ।ਅਭੁਅਉਰਤਾਕਿ
ਛੁਨਾਹੀ।ਸੋਤੁਮਾਕਿਕਰਉਪਰਚੜਕਰਕਿਕਰਕੋਝੂਣਉ।ਅਤੇਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇ
ਲੇਵਹੁ।ਤਾਸੰਗਤਨੇਆਪਣੇਚਿਤਮਾਹਿਇਉਜਾਣਿਆ।ਜੋਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਕਰਦਾਹੈ।ਅਤੇਕਿਕਰਉਪਰਕਿਆਹੈ।ਜੋਕਿਕਰਕੇਝੂਣੀਐ।ਤਾਫਿਰ
ਇਕਪਹਿਰਬੀਤਿਆ।ਤਾਦੂਸਰੇਪਹਿਰਕਿਸੀਹੋਰਸਿਖਨੇਆਇਅਰਦਾਸਕ
ਰੀ।ਜੋਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਸੰਗਤਭੁਖੀਹੈ।ਅਤੁਸੰਗਤਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵਾਈ
ਐਜੀ।ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈਸਿਖੋਈਹਾਂਤਾਕਿਕਰਹੈਨਾਸ
ਤੁਮਾਕਿਕਰਉਪਰਚੜਕਰਕਿਕਰਕੋਝੂਣੋ।ਅਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਲੇਵਹੁ।ਤਾਫਿਰਿ

ਸਿਖਾਨੇਇਉਹੀਜਾਨਿਆਜੋਕਿਕਰਊਪਰਕੋਈਫਲਦਿਸਆਵੈਤਬਸੂਨੀਐਅ
ਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਖੁਸਾਵੀਕੀਨੀਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਹੋਰੁਪਾਹਿਰਬੀਤਿਆ।ਤਾਕਿਸੀਸਿਖਨੇ
ਫੇਰਿਅਰਦਾਸਆਇਕੀਤੀ।ਜੋਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀ।ਸੰਗਤਭੁਖੀਹੈ।ਅਤੇਸੰ
ਗਤਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵਾਈਐਜੀ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਜੀਨੇਮੁੜਿਓਨੂੰਦੇਖਕਰਕਹਿਆ।ਹੇਬ
ਚਾਅੰਗਦਾਤੂਜਾਇਕਰਕਿਕਰਕੋਨੂੰਲਾ।ਅਤੇਸੰਗਤਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵਾਇਛਡ।ਤਾਫੇ
ਰਿਸੈਗੁਰੂਜੀਕਾਹੁਕਮੁਮੰਨਕਰਿ।ਅਤੇਕਾਸਰਵੰਧਕੈਕਿਕਰਊਪਰਚੜਗਇਆ।
ਤਾਂਸੈਕਿਕਰਕੀਟਾਸੀਕੋਫੜਕਰਝੂਣਿਆ।ਤਾਲਗਾਪਤਾਸੇਆਦਾ।ਅਤੇਜਲੇਬੀਅ
ਦਾਮੇਪਬਰਸਣਿ।ਅਰੁਬਡੇਅੰਬਾਰਹੋਇਗਏ।ਤਾਸਭੁਸੰਗਤਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਇਕਰਤ੍ਰਿ
ਪਤਹੋਇਰਹੀਆ।ਤਬਸੋਕਿਕਰਊਪਰੋਉਤਰਕਰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀਪੈਰੀਜਾਇਪਾਇ
ਆ।ਤਬਭੁਸੋਰੋਊਪਰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਈ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਨੇਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਪੰਜਵੀਸਾਖੀਹੈ।ਕੁਸੁਨਾਈ।ਜੋਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾ।ਇਕਬੇਰਿਗੁਰੂਬਾ
ਬੇਜੀਨੇਬਡਾਦੀਰਪੁਤਪੁਧਾਰਿਆ।ਅਤੇਆਪਤਾਅਨਾਜਕੁਛੁਭੀਨਾਖਾਂਵਦਾ।ਅ
ਰੁਸਾਈਆਭੁਟਬਹੁਤਆਵੈ।ਤਾਲਾਂਗਰੀਆਂਕੋਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਹੁਕਮੁਕਰੈ।ਜੋਪ੍ਰਸ
ਾਦਿਕਰੋ।ਅਤੇਸੰਗਤਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵਾਵੋ।ਤਾਬਡੇਉਤਮੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹੋਵਹਿ।ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਆਗਿਆਲੈਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰਤਾਈਐ।ਤਾਸੰਗਤਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਂਵਹਿ।ਅਰੁਬ

ਹੁਤਰੀਮਾਨੁਖਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਂਵਣਵਾਲੇਜੁਹੂਗਏ।ਅਤੇਵੀਸਹਜਾਰਮਾਨੁਖਸੁਹੂਆਇ ੭
ਆ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਲੋਕਾਂਦੇਦੂਰਕਰਣਵਾਸਤੇਦੇਵਾਂਨਾਂਤੋਰਪਕੜਿਆ
ਅਰੁਕਪੜੇਉਤਾਰਕਰਿਨਾਠੇ।ਨਿਰਬਾਂਣਹੁਏ।ਅਤੇਹੁੰਚਾਰਸੁਆਂਨਜਾਬਰਖਦੇ
ਤੇ।ਅਰੁਸਾਰਿਸੀਆਂਦੀਪਾਰਿਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਕੇਪਹਿਰੇਫਿਰਨ।ਅਤੇਜੋਕੋਈਗੁਰੂ
ਜੀਕੇਨਿਕਟਜਾਵੈਤਾਂਅਰੇਵਦੇਮਾਰਨ।ਅਰੁਨਾਲੇਲਾਠੀਆਂਮਾਰਨ।ਤਾਂਦੂਰ
ਕੇਲੋਕਹਟਗਏ।ਅਤੇਕੁਰਾਣਨੂੰਜੋਗੁਰੂਤਾਂਕਮਲਾਹੋਇਗਏਆਹੋ।ਤਾਂਲੋਕਾਂਨੇਗੁ
ਰੂਕਾਪੀਛਾਛੋਡਿਦੀਆ।ਅਤੇਇਕਮੈਂਤੇਰੇਸਿਖਹੋਰ।ਅਸਾਂਚਹੁਆਜਾਣਿਆਂਨੇ
ਗੁਰੂਜੀਕਾਪੀਛਾਨਾਂਛੋਡਿਆ।ਤਾਂਫੇਰਿਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਦਿਆਨਮਾਹਿਬਿਚਰਤੇ
ਫਿਰਹਿ।ਅਤੇਸੁਆਂਨਭੀਸਾਥਥੇ।ਅਰੁਪਾਸਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਮਗਰਥੇ।ਪਰਅਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਨਿਕਟਨਜਾਵਹਿ।ਜੋਦੇਵਤੇਮਾਰਨ।ਪਰਅਸੀਦੇਵਤੇਭੀਸਹਾਰਨਈਏ।
ਤਾਂਤਿਰਿਉਥੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਇਕਸਬਦਉਚਾਰਿਆ।ਸਿਰੀਰਾਗੁਵਿਚਿ।ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਏਕੁਸੁਆਨੁਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲਿ॥ਭਲਕੇਭਉਕਹਿਸਦਾਬਇ
ਆਲਿ॥ਕੂੜੁਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿ
ਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ॥ਹਉਬਿਗੜੈਰੂਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲ॥ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਮੈਏ
ਹਾਆਸਏਹੋਅਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਾਆਖਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਰਘਰਜੋ

ਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ॥ ਕੰਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲੁ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ ਫਾਹੀ ਸੁ
ਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ॥ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ॥ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਅਗਲਾ ਭਾਰੁ॥ ਧਾਣਕ
ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹਿ ਦੇਸਾਂ ਦੁਸਟੁ ਚੋ
ਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰੁ॥੪॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬਾ ਜੀ ਆਪ ਫੇਰ ਬੈਰਾਗ ਵਿਚ ਗਾਵਦੇ ਫਿਰਨ॥ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਪਏ ਫਿਰੀਏ॥
ਤਾਂ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਸਾਨੂ ਆਪਣੇ ਨਿਕਟ ਸਦਿਆ॥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨਣਗੇ॥ ਤ
ਅਗੋਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੈ ਕਹਿਆ ਮੰਨਾਂਗੇ ਵਾਲਾ॥ ਤਾਂ ਫੇ
ਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਏਹੁ ਮੁਰਦਾ ਪ
ਇਆ ਹੈ ਆਹੋ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਖਾਇ ਲੇਵੋ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਰਦੇ ਉਪਰ ਕਪੜਾ ਪ
ਇਆ ਹੋਆ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਸਤਿ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸੀ ਮੁਰ
ਦੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਸਿਉਂ
ਖਾਈਂਐ ਕਿ ਸੀਸ ਸਿਉਂ ਖਾਈਐ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇ ਭਾਈ
ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਸਿਉਂ ਖਾਵੋ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਕਪੜਾ ਚੁਕ ਕੇ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਚਕ ਮਾਰਿਆ॥ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ
ਖੰਡ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ॥ ਸੋ ਏਹੁ ਤਾਂ ਖੰਡ ਹੀ ਥੀ ਗਿਆ ਦਾ॥ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਬਾਤਾ

ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਮਾਤਾ ਸਾਖ ਭੋ ਗੁਰ ੮
ਰਹਾ। ਤਾਂ ਏਹ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕਰ ਅਸੀਂ ਰਿਹ ਨ ਗਏ। ਜੋ ਏਹੁ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ
ਆਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਅਸਾਂ ਮਨਿ ਵਿਚਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਮਾਣਿਆ। ਜੋ ਭਾਈ
ਏਹੁ ਤਾਂ ਸੂਧੀ ਸੁਰਗ ਬਾਤ ਜੀ। ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਹਿਰਦਾ ਕਿਧਰ ਗਇਆ ਹੈ। ਮਾ
ਤਾ ਸਾਖ ਤਾਂ ਭੋ ਗੁਣੇ ਹੁਣ ਹੈ ਜੋ ਮਾਤਾ ਕਾ ਮੈਂ ਮਾਂ ਮੂਹਿ ਮੈਲੇ ਦੂਣਾ। ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਮਾ
ਤਾ ਕਾ ਮੈਂ ਮਾਂ ਮੂਹਿ ਮੈਲੀਆ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿਆ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਅਸੀਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਆਏ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਜੋ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਮਾਤਾ ਸ ੦
ਖ ਭੋ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਤਾ ਸਾਖ ਭੋ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਕਿਉਂ ਕਰ ਮਾਤਾ ਸਾਖ ਭੋ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮਾਤਾ ਕਾ ਮੈਂ ਮਾਂ ਮੂਹਿ ਮੈਲਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਇਸ ਵਜਾ ਅਸਾਂ ਮਾਤਾ ਸਾਖ
ਭੋ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਜੋ ਨਿਹਾਲ ਭਾਈ ਸਿਖੋ। ਤਬ ਬੀ
ਹਮਾਰੇ ਕੁ ਧਰਬਣ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਿਦਕ ਕੀ ਓਰ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ ਸਿਦਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਹੀ ਰਹਿਆ। ਚਲਾਇਮਾਨ ਨਾ ਹੂਆ।
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਬਾਜੀ ਜਿਤ ਲੀਤੀ ਹਈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉ
ਠਾਇ ਕਰ ਗਲਨ ਨਾਲ ਲਾਇ ਲੀਆ। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਪੂਰਨ ਕਰ ਛੋਡਿਆ।

ਅਤੇਕਹਿਆਹੇਪੁਰਖਾਜੋਤੂੰਮਾਂਗੇਗਾਸੋਮੁਝੇਮਾਂਗੇਗਾਜੋਤੈਨੂੰਸੇਵੈਗਾਸੋਮੈਨੂੰ
ਸੇਵੈਗਾ।ਤੂੰਮੈਂਮੈਤੂੰ।ਹਮਕੌਅਰੁਤੁਮਕੌਜੋਕੋਈਦੁਇਕਰਿਜਾਣੈਗਾਸੋਗੁਰੂਤੇਬਿਛੁੜਿ
ਆਰਪੇਗਾ।ਅਤੇਅਗੋਸੇਰਾਣਾਉਲਹਿਦਾਸੀ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸੇਰਾਣ
ਉਅੰਗਦਦਾਰਖਿਆ।ਜੋਮੇਰੇਅੰਗਤੇਉਤਪਤਹੋਇਆਹੈ।ਤਾਪੰਜਪੈਸੇਅਤੇਇਕ
ਨਲੀਏਰਮੇਰੇਅਗੇਰਖਕੈਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਅਰੁਆਪਹੋਤੇਗੁਰ
ਈਕੇਤਖਤਉਪਰਮੈਨੂੰਬੈਠਾਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਸੰਗਤਕੋਹੁਕਮੁਕੀਆ।ਜੋਭਾਈਤੁ
ਸਾਇਨਦੀਕੇਅਗੇਮਸਤਕਟੇਕਹੁ।ਜੋਗੁਰੂਮਰਾਏਹੀਹੈ।ਤਾਸਰਬਤਸੰਗਤਨੇਸ
ਭੇਆਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਸੋਜੁਦਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨਾਲਤਾਈਉਬਾਰਤਾਹੋਈਹੈ।ਤਾਂ
ਫਿਰਿਭਾਈਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਅਬਮੇਰੀਭੀਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਨਿਸਾਹੋਈਹੈ।ਤਾਬਾਲੇਨੇਏ
ਹੁਤੁਕਜਪਜੀਦੀਪੜੀ।ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮੁਸਕਤਘਾਲਿ।ਨਾਨਕਤੇ
ਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ।੧।ਤਾਫੇਰਿਭਾਈਬਾਲਾਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਕੈਸਰਨਦਾਰਹਿਆ।੨।ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ। ।ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ।
।ਆਗੈਸਾਖੀਤੀਸਰੇਮਹਿਲਕੀਤੁਰੀ। ।ਤਾਏਕਬੇਰਿਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀ
ਗੋਇੰਦਵਾਲਉਤਰੇਹੂਏਥੇ।ਅਤੇਸਿਖਲੰਗਰਦਾਸਤੁਜੋਘੜੇਲੈਕਰਪਾਣੀਭਰਨ
ਜਾਵੈਹਿ।ਤਾਤੁਰਕਾਂਕੇਬੇਟੇਗੁਲੇਲੇਮਾਰਕਰਘੜੇਭੰਨਛੋਡਦੇਹੈ।ਅਰੁਓਹਤੁਰਕਾਂਸੇ

ਖਰਕਾਂ ਵਿਚ ਦੇਸਣਾ ।ਤਾ ਉਨਿ ਹੁਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ਭੀ ਜਾਣਾ ਹਿ ਜੋ ਬੇਟੇ ਹ ਮਾਰੇ ਐਸਾ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕ ੯
ਰਤੇ ਹੈਨ ।ਪਰ ਓਹੁ ਭੀ ਬੇਟਿਆਂ ਕਉ ਹੋੜ ਦਿਨਾਂ ਹੀ ।ਸੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਉਨਾਂ ਕਉ ਭੀ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ।ਤ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਆਨ ਕਹੀ ।ਜੋ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਤੁਰਕਾਂ ਕੇ
ਬੇਟੇ ਗੁਲੇਲੇ ਨੋ ਮਾਰ ਕਰ ਘੜੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਛਡਦੇ ਹੈਨ ਜੀ ।ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਸਿਖੋ ਤੁਸੀ ਮਸਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਭਰਿਆ ਕਰੋ ।ਤਾ ਫੇਰਿ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕਰ
ਮਸਕਾਂ ਰਖੀਆ ।ਤਾ ਓਹੁ ਤੁਰਕ ਮਸਕਾਂ ਕਉ ਭੀ ਤੁਕੇ ਮਾਰਦੇ ਹਿ ।ਅਰੁ ਮਸਕਾਂ ਭੀ ਪਾੜ ਛੋੜਦੇ
ਤਾ ਫੇਰਿ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਹਜੂਰ ਆਨ ਕੇ ਕਹਿਆ ।ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਤੁਰਕ ਕਦਾ ਮਸਕਾਂ ਭੀ ਪਾ
ੜ ਛੋੜਦੇ ਹੈਨ ਜੀ ।ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਿਤਲ ਦੀ
ਆ ਗਾਗਰਾਂ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ।ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਪਾਇ ਕਰ ਪਿਤਲ ਦੀਆਂ ਗਾ
ਗਰਾਂ ਰਖੀਆ ।ਤਾ ਤੁਰਕ ਗਾਗਰਾਂ ਕਉ ਭੀ ਪਕੀਆਂ ਇਟਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਿ ।ਅਰੁ ਗਾਗਰਾਂ ਭੀ
ਵਿਗੀਆਂ ਕਰ ਛੋੜਦੇ ਹਿ ।ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਥੇ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਸੰਨਿਆਸ ਆਇ ਉਤਰੀਆ ।ਤਾ ਇ
ਕੁ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਉ ਭੀ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਗੁਲੇਲਾ ਚਲਾਈਆ ।ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੀ ਅਖ ਨਿਕ
ਲ ਪਈ ।ਤਾ ਓਹੁ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਭੁ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਕਾ ਗੁਰੂ ਥਾ ।ਤਾਂ ਸਭੁ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਸਸਤ੍ਰ ਬੰਧ ਕਰ ਆਏ ।ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਕਹਣ ਤਲਵਾਰੀ ਮਾਰਨ ਆਏ ।ਤਾਂ ਕਤੇਕ ਸਿਖ ਮਾ
ਰੇ ਗਏ ।ਤਾ ਫੇਰਿ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਉਥੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕਾ ਖਜਾਨਾ ਆਇ ਉਤਰਿਆ ਸੀ ।ਅ

ਰੁਪਜਾਣੇਕੀਖਚਰਜਾਂਦੀਰਹੀ।ਜੋਸਿਖਚਰਬੁਸੇਖਾਂਦੇਪਰੋਣੇਕਲੀਬੀਆ
ਰੁਜੋਕੋਈਸਿਖਸੰਗਿਆਸੀ।ਓਬੇਬਾਂਹਿਆਸੀ।ਸੋਦੇਲੀਬੰਧੇਗਏ।ਤਾਸਿਖ
ਨੇਆਇਕੈਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ।ਅਤੇਕਹਿਆਹੇਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀਸਿਖਾਂਨਾਲਤਾਂਏਹੁਹਾਲਤਬੀਤੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆ
ਜੋਭਾਈ।ਸਿਖੋਉਨਾਨੂੰਤਾਆਪਣੇਕਰਮਾਂਦਾਫਲਹੈਨਾ।ਅਸਾਂਤੋਂਉਨਾਨੂੰਕਛੁਬੀਨਹੀ
ਆਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਸਿਖਾਨੂੰਏਸੀਪਰਥਾਏਇਕਸਾਖੀਕਰਕੇਸੁਣ
ਈ।ਜੋਸੁਣੋਭਾਈ।ਸਿਖੋ।ਕਿਜੀਸਾਧਪਾਸੋਂਇਕਜਾਪਣੇਪੁਛਿਆਸੀ।ਜੋਜੀਕਿ
ਸੀਸਾਧਕਰੀਏਭੁਲਿਆਈ।ਅਤੇਆਗੇਤੇਓਹੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈ।ਤਾਉਸਨਾ
ਲਕਿਆਕਰੀਏ।ਤਾਂਅਗੋਸਾਧਨੇਉਤਰਦੀਆ।ਜੋਭਾਈਫੇਰਿਉਸਨਾਲਭਲਿਆ
ਈਹੀਕਰੀਏ।ਤਾਫੇਰਿਉਸਜਾਪਣੇਕਹਿਆਭਲਾਜੀਫੇਰਿਕਰੀਏਭਲਿਆਈ।
ਤਾਫੇਰਿਓਹੁਆਗੇਤੇਬੁਰਿਆਈਕਰੇ।ਤਾਂਉਸਨਾਲਕਿਆਕਰੀਏ।ਤਾਂਫੇਰਿਸਾ
ਧਨੇਪਨੇਉਤਰਦੀਆ।ਜੋਭਾਈਫੇਰਿਭੀਭਲਿਆਈਹੀਕਰੀਏ।ਤਾਫੇਰਿਉਸਜ
ਪਨੇਕਹਿਆਭਲਾਜੀਫੇਰਿਭਲਿਆਈਕਰੀਏ।ਤਾਂਆਗੋਤੇਫੇਰਿਓਹੁਕਰੇਬੁਰਿ
ਆਈ।ਤਾਉਸਨਾਲਕਿਆਕਰੀਏ।ਤਾਫੇਰਿਸਾਧਨੇਉਤਰਦੀਆ।ਜੋਭਾਈ
ਫੇਰਿਭੀਭਲਿਆਈਹੀਕਰੀਏ।ਤਾਫੇਰਿਉਸਜਾਪਣੇਕਹਿਆਭਲਾਜੀਏਹੁਕਿ

ਆਖਾ ਤਾ ਅਗੋਂ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਭਲਿਆਈ ਕਾ ਫਲੁ ਆ। ਅਤੇ ਉ ੧੦
ਉਸ
ਸ ਕੋ ਬੁਰਿਆਈ ਕਾ ਫਲੁ। ਤਾ ਫੇਰ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ
ਤੁਮ ਨੇ ਭੁਲਾ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ
ਏਕ ਕਰਤੇ ਤਦੀਆ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸਹਿਜ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਤਾ ਉਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਮੇਸਰ ਉਸ ਕੇ
ਸਾਥ ਤੁਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਏਹੁ ਸੁਭਾਉ ਹੈ। ਜੇ ਨਾ ਫੜੇ ਤਾਂ ਨਾ ਫੜੇ।
ਪਰ ਜੇ ਤਾ ਫੜੇ ਤਾ ਸਖਤ ਹੀ ਫੜੇ। ਤਾ ਸਿਖਾ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਤਾ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋ
ਈ। ॥ ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਚੌਥੇ ਮਹਿਲ ਕੀ ਤੁਰੀ। ਤਾ ਏਕ ਬੇਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਗੁ
ਰੂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਕੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਸਹਜੇ ਹੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਨਿ
ਕਸਿਆ। ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਕੀ ਦਾੜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ। ਜੋ ਜੀ ਦਾੜੀ ਤਾ ਤੁਮ
ਨੇ ਵਡੀ ਵਧਾਈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਾੜੀ ਜੋ
ਵਧਾਈ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨ ਝਾੜਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਵਧਾਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਪਰੋਜਨ ਤਾ
ਦਾੜੀ ਵਧਾਵਨੇ ਕਾ ਹਮਾਰੇ ਚਿਤ ਮੈ ਕੋਊ ਨਹੀ। ਤਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ
ਚੰਦ ਜੀ ਬਿਗਸੇ। ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਐਸੀ ਆਹੀ ਬਾਤਾ ਕਰਕੇ ਤੁਮ ਗੁਰਾਈ
ਕੇ ਤਖਤ ਊਪਰ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਕਿਉ। ਤਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਚਲਦੇ

੪॥ ਬੋਲੇ ਲੋਕ ਬੁਆਈ ਜੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ॥ ਆਗੈ ਸਾਖੀ
ਪਾਂਚਵੇ ਮਾਹਿਲ ਕੀ ਤੁਰੀ ॥ ਤਾ ਏਕ ਵੇਰਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿਆ ॥
ਜੋ ਬੁਆਈ ਜੇਤੀ ਬਾਣੀ ਹਮ ਉਚਰੀ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਛੁਟ ਕੀਨੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ
ਹੁਣ ਅਵਰ ਬਾਣੀ ਭੀ ਜੋ ਤਿਹੁ ਕੀ ਛੁਟ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤਾ ਏਕ ਛਕਾ ਸਬਦ ਉਹੁ ਕਾ ਭਗਤ ਹੁ ਕੀ
ਛੁਟ ਕੀਨਾ ॥ ਤਾ ਗਉੜੀ ਰਾਗੁ ਵਿਚਹੁ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਛੁਟ ਕੀਨਾ ॥ ਐਸੋ ਅ
ਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥ ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲਿਓ ਨੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾ
ਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ
॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ
ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਦੋਇ ਸ
ਬਦ ਭੈਰਉ ਰਾਗੁ ਵਿਚਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਛੁਟ ਕੀਤੇ ॥ ਵ੍ਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਾਹ ਰਮਦਾ
ਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁ
ਹਾਂ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂ
ਜਾ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰ
ਉ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥ ਕਹਤ
ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਂਨਾਂ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਸਮਾਂਨਾਂ ॥੫॥ ੧

ਤੈਰਉ॥ ਜੈਪਾਥਰਕਉ ਕਹਿਤੇਦੇਵ॥ ਤਾਕੀ ਬਿਰਥਾਹੋਵੈਸੇਵ॥ ਜੋਪਾਥਰਕੀਪਾ ੧੧
ਥਰਕੀਪਾਂਈਪਾਇ॥ ਤਿਸਕੀਘਾਲ ਅਜਾਂਈਜਾਇ॥੧॥ ਠਾਕੁਰਹਮਰਾਸਦਾਬੋਲੰ
ਤਾ॥ ਸਰਬਜੀਆਕਉ ਆਪੇਦਾਨੁਦੇਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧੁ॥
ਭ੍ਰਮਕਾਮੋਹਿਆ ਪਾਵੈਫੰਧੁ॥ ਨਾਪਾਥਰਬੋਲੈਨਾਕਿਛੁਦੇਇ॥ ਫੋਕਟਕਰਮਨਿਹ
ਫਲਹੈਸੇਵ॥੨॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨਚੜਾਵੈ॥ ਉਸਤੇਕਹਹੁਕਵਨਫਲਪਾ
ਵੈ॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿਰੁਲਾਈ॥ ਤਉਮਿਰਤਕਕਾਕਿਆਘਟਿਜ
ਈ॥੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਵਾਰ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁ
ਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ ਰਾਮਭਗਤਹੈਸਦਾਸੁਖਾਲੇ॥੪॥੩॥ ਤਾਂਫੇਰਿਆਸਾਰਾਗੁ
ਵਿਚਹੁ ਇਕੁਸਬਦੁਫਰੀਦਜੀਕੀਭੇਟਕੀਨਾ॥ ਦਿਲਹੁਮੁਹਬਤਿਜਿਨਸੇਈਸਚਿ
ਆ॥ ਜਿਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰਿ ਸਿਕਾਂਢੇਕਚਿਆ॥੧॥ ਰਤੇਇਸਕਖੁਦਾਇ
ਰੰਗਦੀਦਾਰਕੇ॥ ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਾਮੁ ਸੇਭੁਇਭਾਰਥੀਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆ
ਪਲੀਏਲੜਲਾਇਦਰਦਰਵੇਸਸੇ॥ ਤਿਨਧੰਨਜਣੇਦੀਮਾਇ ਆਏਸਫਲਸੇ
੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਬੇਅੰਤਤੂ॥ ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਸਚੁਚੁੰਮਾਂਪੈਰਮੂੰ॥
੩॥ ਤੇਰੀਪਨਹਖੁਦਾਇਤੂਬਖਸੰਦਗੀ॥ ਸੇਖਫਰੀਦੈਖੈਰਦੀਜੈਬੰਦਗੀ॥੪
॥ ਤਾਂਫੇਰਿਆਸਾਰਾਗੁ ਵਿਚਹੁਦੂਜਾਸਬਦਧੰਨੇਭਗਤਕੀਭੇਟਕੀਨਾ॥ ਗੋ

ਬਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦੁਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨਲੀਣਾ॥ਆਢਦਾਂਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋਇਓਲਖੀਣਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿਆਗਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ॥ਨੀਚਕੁਲਾਜੁਲਾਹਰਾਭ
ਇਓਗੁਨੀਗਹੀਰਾ॥ਰਵਿਦਾਸੁਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਆਗੀਮਾਇਆ॥ਪਰਗਟਿ
ਹੋਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨਪਾਇਆ॥੨॥ਸੈਨਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਓਹੁਘਰਿਘ
ਰਿਸੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਮਹਿਗਨਿਆ॥੩॥ਇਹੁਬਿਧਿਸੁ
ਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪਰਤੱਖਗੁਸਾਂਈਆਂਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ॥੪॥
੫॥ਤਾਫੇਰਿਸਾਰੰਗਿਰਾਗੁਵਿਚਹੁਇਕਸਬਦਸੂਰਦਾਸਕੀਭੇਟਕੀਨਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਗਿ
ਬਸੈਹਰਿਲੋਕੁ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਸਰਬੰਸੁਸਭੁਅਰਪਿਓਅਨਹਦਸਹਿਜਧੁਨਿਝੋ
ਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਿਭਏਨਿਰਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਥੋਕੁ॥ਆਨਬ
ਸਤਾਸਿਉਕਾਜਨਕਛੂਹੈਸੁੰਦਰੁਬਦਨਅਲੋਕੁ॥੧॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜੁਆਨਜੁ
ਚਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤਨਜੋਕੁ॥ਸੂਰਦਾਸਮਨਿਪ੍ਰਭਹਥਿਲੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕੁ॥੨॥੬
ਤਾਇਹੁਸਬਦਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਭਗਤਾਕੀਭੇਟਕੀਨੇ॥੫॥ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹੁਗੁਰੂ॥ ॥ਸੁ
ਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥ ॥ਆਗੈਸਾਖੀਛੇਵੇਮਹਿਲਕੀਤੁਰੀ॥ਤਾਇਕਬੇਰਿਸ੍ਰੀਗੁਰੂਹਰਿਗੋ
ਬਿੰਦਜੀਕਉਪਾਤਿਸਾਹੁਕਾਦੀਵਾਨਮਿਲਨੇਆਇਆਥਾ॥ਤਾਆਗੇਗੁਰੂਜੀਕਿਸੀ
ਅਪਨੇਰੰਗਮਹਿਪਰਚੇਹੂਏਥੇ॥ਅਰੁਅਪਨੇਹੀਰੰਗਵਿਚਿਰਤੇਰਹੇ॥ਅਤੇਦੀਵਾਨ

ਕੀਤਰਫਬਹੁਤਸੁਰਤਨਦੀਨੀ।ਤਾਦੀਵਾਨਕੇਮਨਿਮਹਿਬੁਸਾਆਇਆ।ਅਰੁਕਹਿ ੧੨
ਣਲਗਾਜੋਮੈਗੁਰੂਜੀਕੌਮਿਲਨੇਆਇਆਹੋ।ਅਤੇਮੇਰੀਓਰਿਗੁਰੂਜੀਨੇਸੁਰਤਕਰਕੇ
ਭੀਨਹੀਦੇਖਿਆ।ਤਾਤੇਹੁਣਮੈਗੁਰੂਜੀਕਉਐਸੀਤਲਵਾਰਮਾਰਊ।ਜੋਗੁਰੂਜੀਕਾਸੀ
ਸਉਤਾਰਕੈਦੇਊ।ਅਰੁਮੇਰੀਤਰਫਸੁਰਤਭੀਨਹੀਦੇਤੇ।ਤਾਉਸਦੀਵਾਨਕਉਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਨੇਕਿਸੀਮੁਹਿਮਪਰਚਾੜਿਆਸੀ।ਤਾਆਗੇਤੇਉਨਹੁਨੇਕੁਗਾਇਦੀਆਥਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਜਾਣੀਜਾਣਥਾ।ਅਰੁਜਬਉਸਨੇਤਲਵਾਰਮਾਰਣੁਕੀਚਿਤਵਨੀ
ਕਰੀ।ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਦੀਵਾਨਕੀਓਰਦੇਖਕਰਕਹਿਆ।ਹੇਦੀਵਾਨਜੀਜਾ
ਤੇਤਲਵਾਰਮਾਰਣੀਸੀਤਾਹਾਤੇਤਲਵਾਰਨਮਾਰੀ।ਅਰੁਜਹਾਜੀਸਾਨਿਵਾਂਦੂਣਾਂ
ਅਤੇਪੀਰਫਕੀਰਕੀਜਾਹਿਰਾਹੈ।ਤੁਹਾਤਲਵਾਰੀਮਾਰਤਾਫਿਰਤਾਹੈ।ਅਰੁਏ
ਹੁਅਕਲਤੂਕਹਾਸਿਉਲਿਆਇਆਹੈ।ਅਤੇਜਹਾਸਿਉਤੋਇਹੁਅਕਲਖਰੀਦ
ਕੀਨੀਹੈ।ਤਾਹਾਪੀਛੂਫਿਰਿਦੇਆਉ।ਇਹੁਅਕਲਕਾਮਕੀਨਾਹੀ।ਜਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇ
ਇਹੁਬਚਨਕੀਤਾ।ਤਾਉਸਦੀਵਾਨਨੇਇਹੁਬਚਨਸੁਣਿਕਰਰੋਇਦੀਆ।ਅਤੇਰੋਇ
ਕਰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਚਰਣੀਆਇਪੜਿਆ।ਅਰੁਕਹਿਣਲਗਾਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਭੁਲਕਰ
ਇਹੁਖਿਆਲਕੀਆਥਾ।ਸੋਹੁਣਮੈਨੂਬਖਸੀਐਜੀ।ਤੂੰਬਾਸਦੀਸਚੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਹੈ।ਅਰੁਤੇਰੇਪਾਸਿਬੇਮਹੂਮੀਕਛੂਨਾਹੀ।ਪਰਹੁਣਮੈਨੂਬਖਸੀਐਜੀ।ਤਾਗੁ

ਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਕਮ ਕਰੀਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਦੀਵਾਨ ਜੀ ॥ ਜੋ ਕਿਸੀ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਪਾਸਿ ਜ
ਾਇ ਏਇ ਮਿਲਨੇ ॥ ਤਾ ਉਸ ਕੋ ਮਾਨੁਖ ਕਰ ਕੇ ਨਾ ਦੇਖੀਏ ॥ ਉਸ ਨੂ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇ
ਖੀਏ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਉਨ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਐਸੇ ਸੇਵ ਰੇਖਿ ਆਣ ਕਰੀਐ ॥ ਤਬ ਤੇ
ਰੀਤ ਨੂ ਦਾਰਾ ਜਿਉ ਉਨ ਕੀ ਤਰਦਾਰ ਦਿਖਾਏ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਓਹੁ ਐਸੇ ਸੋ ਤਿਨ ਦੀ ਰਾਮਾ
ਰਹਿ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਤਲਦਾਰ ਤੇਰੇ ਹਾਥ ਮੈ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ॥ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਆਰੋਧਿ
ਕਾਢ ਲੇਂਦਾ ਹੀ ॥ ਅਬ ਤਾ ਹਮ ਨੇ ਤੈਨੂ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ॥ ਪਰ ਤੇਰੇ ਕੋ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ
ਕੇ ਮਿਲਣੇ ਕੀ ਰੀਤ ਸਿਖਾਈ ਹੈ ॥ ਜਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾ ਓਹੁ ਦੀ
ਵਾਨੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ॥ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੈ ਚਰਨ ਦਾਰ ਰਹਿਆ
ਹੈ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ॥ ਆਗੈ ਸਾ
ਖੀ ਸਤਵੇ ਮਾਹਿਣ ਕੀ ਤੁਰੀ ॥ ॥ ਤਾ ਏਕ ਬੇਰ ਕੋਈ ਰਸਤੀ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ
ਰਾਇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ॥ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਆਨ ਕਹੀ ॥ ਜੋ ਹੇ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਏਕ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਸੀ ॥ ਸੋ ਓਹੁ ਭੁਲਾ ਜੁਆਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥ ਅਤੇ ਹੁ
ਣ ਓਹੁ ਚਲ ਗਇਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਆਹਿ ਆਹਿ ਬਾਤ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬੇ
ਟਾ ਘਰ ਕੇ ਕਾਰਜ ਕਰਣਿ ਵਾਲਾ ਹੂਆ ਹੈ ॥ ਅਬ ਮੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਟਹਿਲ ਬਿਖੇ ਲਾ
ਗਉਗਾ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਆਪਨਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰੋਗਾ ॥ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਏਹੁ ਹਾਲ

ਤਬਕੀਤੀਹੈ।ਅਤੇਪੁਨਾਮੈਂਉਨਾਂਨਾਜੈਸਾਰਹਿਤਾਹੋਂ।ਅਬਮੈਂਕਿਆਕਰੋਂ।ਤਾਗੁਰੂਬਾ ੧੩
ਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈਸਿਖਾਤੂਜੀਕਿਤਨਿਆਂਨੂਖੋਹਕੂੰਬਦੇ।ਅਰੁਕਿਸਜੁਗਤਿ
ਤੁਸੀਭੀਜਵਾਂਨਕਰਦੇਹੋ।ਤਾਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀਦੁਇਮੇਰੇ
ਨਿਕੇਜੇਹੇਬੇਟੇਹੈਨਜੀ।ਅਤੇਇਕਕੁੰਨਿਆਹੈ।ਅਰੁਇਕਮੇਰੀਇਸਤ੍ਰੀਹੈ।ਅ
ਤੇਪਾਂਚਵਾਂਮੈਂਹਾਂ।ਅਰੁਜਬਮੈਂਕੋਈਕਿਰਤਕਰਕੈਲਿਆਂਵਦਾਹੋਂਤਾਹੀਉਨਾਂਦੀਉਦਰ
ਪੂਰਨਾਹੋਂਤੀਹੈ।ਅਤੇਹੋਰਸਭੇਹੀਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਂਵਣਵਾਲੇਹੈਨ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈਸਿਖਾਤੇਰੀਬਾਹਾਂਗੁਰੂਕੀਟਹਿਲਕਰਣੇਕੀਹੈ।ਤਾਂਤੂੰਸਾਧੂਗੁਰੂ
ਕੀਟਹਿਲਵਿਚਲਾਗ।ਅਤੇਉਨਾਂਜੀਆਂਕਾਉਭਗਵੰਤਪਾਲੇਗਾ।ਅਰੁਉਨਾਕਾਰੋ
ਜਕਤੂਪਰਮੇਸਰਉਪਰਰਾਖ।ਅਤੇਤੂੰਜਾਹੁਅਪਨਾਜਨਮਸਵਾਰਲੇਹੁ।ਤਾਅ
ਗੇਸਿਖਨੇਕਹਿਆਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀਮੇਰੀਕਚੀਮਤਿਹੈ।ਅਰੁਮੈਂਇਉਜਾਂਨ
ਤਾਹੋਂ।ਜੋਮੇਰੇਬਿਨਾਓਹੁਜੀਵਦੇਮਰਜਾਂਵਨਗੇ।ਅਤੇਤੂੰਗੁਰੂਹੈਕਰਣਕਾਰਣਿ।ਸੋ
ਤੂਮੈਨੂੰਕੋਈਪਰਤੀਤਕਾਪਰਤਾਅਖੀਨਾਲਦਿਖਾਵਦੇਜੀ।ਜੋਮੈਨੂੰਪਰਤੀਤਆਇ
ਜਾਵੈਜੀ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਆਹੇਭਾਈਸਿਖਾਇਕਤੂੰਮੇਰਾਕੰਮ
ਕਰ।ਜਬਤੂੰਮੇਰਾਕੰਮਕਰਆਵੇਗਾ।ਤਬਤੇਰੇਕੋਂਪਰਤੀਤਕਾਪਰਤਾਬਤਾਵਾਂਗੇ।
ਅਰੁਅਮੁਕੇਨਗਰਸਿਖਾਪਾਸਮੇਰੀਅਰਦਾਸਪਹੁਚਾਇਆਉ।ਤਾਉਸਸਿਖ

ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ। ਤੁਸੀ ਅਰਦਾਸ ਦੇਵਹੁ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਅਪਨੀ
ਠੌਰ ਅਰਦਾਸਾ ਲਿਖੀ। ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ। ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਅਰਦਾਸ ਪਹੁਚਾਵਣ ਵਾਲੇ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕੈਦ ਭੀ ਕਰ ਰਖਣਾ। ਅਤੇ ਉਪਰੰਤ ਛਡ ਦੇਵਣਾ। ਪਰ ਸੁਖਾਲਾ
ਰਖਣਾ। ਤਾ ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਲੈਕਰ ਗਇਆ। ਤਾ ਉਨਾ ਸਿਖਾ
ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਪੜ੍ਹ ਕੈ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕੈਦ ਭੀ ਕੀਤਾ। ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਭਾਈ ਜੀ ਚਾਰ ਜਣੇ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਹੋਰ ਹੈਨ। ਸੋ ਉਨਾ ਦੀ ਉਦਰ ਪੂਰਨਾ ਤਕ ਹੋਂਦੀ ਸੀ।
ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਛੁਟਕੇ ਕਿਆ ਵਦਾਸਾ। ਤਾ ਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ ਓਹੁ ਮਰ ਜਾਵਣਗੇ। ਜੋ
ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕੈਦ ਨ ਕਰੋ। ਤਾ ਉਨਾ ਸਿਖਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਲੈ ਭਾਈ। ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਕਰਣ
ਕਾਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਸਿਖ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕੈਦ ਕਰ ਛਡਣਾ। ਅਤੇ ਤੂ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਛਡ ਦੇਵੋ। ਸੋ ਤੂ ਹੁਣ ਅਸਾਨੂੰ ਸਲਾਹੁ ਦੇਹੁ। ਜੋ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਾਰ ਕੀ ਆ
ਗਿਆ ਮਾਨੀਏ ਕਿ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੀਏ। ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਕ
ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕਰਣਕਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੋ। ਤਾ ਫਿਰ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਭਾਈ ਤਾ ਤੇ ਹੁਣ ਤੂ ਰੁਪ ਕਰ ਜਾਹੁ। ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਤੂ ਬੈਠ ਕੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪ। ਅਤੇ ਉਪਰੰਤ ਅਸੀ ਤੈ ਨੂੰ ਛਡ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਅਰੁ ਤੈਨੂੰ
ਭੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਮੰਨਣੇ ਵਿਚ ਲਾਭੁ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਬਚਨ ਮੰਨਣੇ ਵਿ

ਰਿਲਾਭੁਹੈ।ਤਾਏਹੁਬਾਤਸੁਣਿਕਰਿਓਹੁਸਿਖਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ।ਤਾਂਪਿਛੋਉਸਦੇਸ ੧੫
ਨੁਖਾਣੀਗੁਰੂਪੂਰੇਨੇਗੁਜਰਾਨਾਏਸਹੂਜਾਂਕੀਨੀ।ਜੋਇਕਦਿਨਉਹਨਾਂਨੇਰੋਟੀਆਂਨ
ਪਕਾਂਈਆਂ।ਤਾਂਉਸਮਹਲੇਦੇਆਲੋਕਾਂਨੇਉਨਾਥੀਂਪੁਛਿਆ।ਜੋਭਾਈਤੁਸਾਂਰੋ
ਟੀਆਂਕਿਉਨਾਂਹੀਪਕਾਈਆਂ।ਤਾਂਸਿਖਦੀਤੀਵੀਨੇਕਹਿਆ।ਜੋਹੇਭਾਈਜੀਖਟ
ਣਦੁਆਲਾਕਿਤੇਦੂਰਦਾਰਹਿਆਹੈ।ਅਰੁਜਾਂਈਜਾਂਦੈਜੋਉਸਨੇਕੇਹੀਗਣੀ
ਹੈ।ਸੋਹੁਣਅਸਾਨੂੰਰਿਜਕਪ੍ਰਮੇਸਰਉਪਰਹੈ।ਜੇਪਰਮੇਸਰਰਿਜਕਦੇਵੈਗਾ
ਤਾਂਅਸੀਂਪੀਹਪਕਾਇਖਾਂਵਾਂਗੇ।ਨਹੀਤਾਂਚੁਪਕਰਰਹਾਂਗੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਹਲੇ
ਦੇਆਲੋਕਾਂਨੇਗਿਣੀ।ਜੋਭਾਈਹੁਣਤਾਂਇਉਨਾਂਹੀਬਣਦੀ।ਜੋਅਸੀਂਖਾਇਬ
ਹੀਏ।ਅਤੇਏਹੁਅਜਾਂਣੇਪਾਸਭੁਖੇਬੈਠੇਰਹਨ।ਕੋਈਏਇਨਾਦਾਬੀਧਾਂਨਬਣੇਤਾਂਭੁ
ਲੀਬਾਤਹੈ।ਤਾਂਪ੍ਰਸਮੇਉਨਾਨੇਇਉਕੀਆ।ਜੋਇਕਾਇਕਧਾਣੀਆਂਘਰੁਥੀਉਨ
ਨਾਂਦਿਵਾਈ।ਅਰੁਪੰਜਾਹੁਘਰਥੋ।ਤਾਂਪੰਜਾਹੁਥਾਲੀਆਂਆਟਾਉਨਾਨੂੰਆਇਪ
ਹੁਚਿਆ।ਅਤੇਫੇਰਿਉਨਾਨੂੰਕਿਰਤਨਾਇਨੀਆਂ।ਤਾਂਦੂਹਾਂਨਣਾਂਕੀਆਂਨੂੰਟਹ
ਲਣੇਨੇਟਹਿਲਨੀਆਰਖਣੀ।ਤਾਂਅਰੁਉਨਦਾਰੋਜਗਾਰਛੁਟਿਆ।ਅਤੇਕਿਜੇਸ
ਟੀਨੇਦਾਏਆਕਰਕੇਕੰਨਿਆਨੂੰਅਰੁਕੰਨਿਆਦੀਮਾਈਨੂੰਕਸੀਦਾਕਢਾਲਿ
ਸਿਖਾਇਦੀਆਂ।ਤਾਂਫੈਆਸਹਿਣਿਆਦੇਉਪਰਦਓਹੁਸਿਖਕੋਦਬੀਫੁਟਾਤ

ਪਾਹੋਲੇਓਹੁਸਿਖਆਪਣੇਹੀਘਰਆਇਆ।ਅਤੇਉਸਦੇਮਨਿਵਿਏਹੁ
ਥੀਜੋਓਹੁਜੀਉਤਾਂਮਰਗਏਹੋਵਨਗੇ।ਸੋਹੁਣਦੇਖੀਏਤਾਂਸਹੀ।ਤਾਂਓਹੁਸਿਖਘ
ਰਆਇਕੈਦੇਖੈਤਾਂਕਿਆਦੇਖੈਜੋਅਗਲੀਗੁਜਰਾਨਥੋਂਪਿਛਲੀਗੁਜਰਾਨਬ
ਹੁਤਵੱਧੀਦਿਸਆਂਵਦੀਹੈ।ਅਤੇਫੇਰਿਘਰਦੀਸਭੁਹਕੀਕਤਪੁਛਿਕੇਬਹੁਤਰ
ਜੀਹੋਇਆ।ਤਾਂਫੇਰਿਪਿਛੋਂਓਹੁਸਿਖਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਪਾਸਆਇਆ।ਅਤੇ
ਆਇਕਰਮਥਾਟੇਕਿਓਸੁ।ਅਤੇਕਹਣਲਗਾਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀਤੂੰਮੈਨੂੰਨ
ਰਕਾਂਵਿਚਹੁਕਢਕਰਸੁਰਗਾਂਮੈਪਾਇਆਹੈ।ਅਤੇਖੀਆਣਾਣਪਤਾਂਦੇਖਾਇ
ਕੈ।ਨਹੀਤਾਂਮੇਰੀਸਾਰੀਆਰਬਲਾਉਨਾਂਦੀਉਦਰਪੂਰਨਾਵਿਚਿਹੀਗੁਜਰਜਾਂਦੀ
ਸੀ।ਅਤੇਹੁਣਮੈਂਇਉਂਜਾਣਦਾਹੈਂਜੋਉਨਾਂਦੇਰਿਜਕਪਹੁਚਾਂਵਣਾਂਵਿਚਿਜਰੂਰਮੈਂਪਚੁ
ਦਾਜਾਂ।ਅਤੇਜਬਮੈਂਉਨਾਂਥੀਂਦੂਰਹੋਇਆਹਾਂਤਬਉਨਾਂਦਾਰਿਜਕਤੂੰਣਪਾਇ
ਆਹੈ।ਅਤੇਹੁਣਮੈਆਪਣੀਆਰਬਲਾਗੁਰੂਜੀਕੀਟਹਲਾਂਵਿਖੇਬਿਤਾਂਵਹੁਗਾ
ਅਬਤੇਰੀਦਇਆਕਰਕੈਮੈਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹਾਂ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇ
ਹੁਕਮਕੀਆ।ਸੁਣਿਭਾਈਸਿਖਾਤੇਰੇਤੇਰੇਕੁਟੰਬਨੂੰਰਿਜਕਪਹੁਚਾਂਵਣਦੇਦੱਸਦ
ਰਵਾਜੇਹੈਨਾ।ਓਹੁਰਿਜਕਾਂਵਿਹੂਣੇਕਿਉਂਮਰਦੇਸਨਾ।ਅਤੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਜੀਆਂ
ਨੂੰਰਿਜਕਉਥੇਪਹੁਚਾਂਵਦਾਹੈ।ਜਿਨਾਨੂੰਦਰਵਾਜਾਂਥੀਂਰਿਜਕਪਹੁਚਾਂਵਣਦਾ

ਕੋਈਨਾਹੀਰਖਿਆ।ਅਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਆਪਣੇਂਸਮਰੱਥਾਦੇਬਲਕਰਕੇਉਨਾਨੂ
ਉਥੇਰਿਜਕਪਹੁਚਾਂਵਦਾਹੈ।ਅਰੁਕਈਜੀਵਪਥਰਾਂਵਿਚਉਪਾਏਹੈਨ।ਸੋਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਉਨਾਨੂਉਥੇਰਿਜਕਪਾਇਆਪਹੁਚਾਂਵਦਾਹੈ।ਅਤੇਕਈਜੀਵਧਰਤੀਵਿਚਿਉ
ਪਾਏਹੈਨ।ਸੁਉਨਾਨੂਉਥੇਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰਰਿਜਕਪਾਇਆਪਹੁਚਾਇਦਾਹੈ।ਅਤੇਜੁ
ਇਨੁਭਾਈਸਿਖਾਪਰਮੇਸਰਦੇਰਿਜਕਪਹੁਚਾਂਵਣਦੀ।ਇਕਤੁਸਾਖੀਸੁਣੀ।ਜੋਇ
ਕਸਮੁੰਦ੍ਰਦਿਵਿਚਪਹਾੜੂਹੈ।ਲੋਹੇਦਾ।ਸੋਉਥੇਭੀਮਨੁਖਾਂਦੀਸੂਝਣਵਸਦੀਹੈ।ਤਾਂਥੇ
ਤੀਆਂਅਨਾਜਅਰੁਘਾਸਉਥੇਕਛੁਭੀਨਹੀਹੋਵਦਾ।ਅਤੇਉਥੇਕ੍ਰਿਸੀਆਂਨੂਖਾਕੇ
ਸਭੀਨਾਹੀ।ਜੋਜਹਾਜਲੈਜਾਂਦੇ।ਅਰੁਖੜਾਂਧੇਰਸਮੁੰਦਰਹੈ।ਤਾਂਉਨਾਂਜੀਆਂਵ
ਸਤੇਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਬਰਸਦੇਬਰਸਕਿਤਨੇਹੀਜਹਾਜਅਜਗੈਬਥੀਪੈਦੇਕਰਦ •
ਹੈ।ਅਤੇਬੇਪਾਰੀਭੀਅਰੁਰਸਤਭੀਸੂੰਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਅਜਗੈਬਥੀਪੈਦੇਕਰਦਾਹੈ।
ਤਾਂਫਿਰਜਹਾਜਉਸੀਲੋਹੇਕੇਪਹਾੜਦੇਤਲੇਜਾਇਖਲੋਵਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਓਹੁਬੇਪਾਰੀ
ਲੋਹਾਤੋੜਿਤੋੜਿਲੇਵਦੇਹੈਨਿ।ਅਰੁਰਸਤਤੋੜਿਤੋੜਿਦੇਵਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਇਸਕਰਕੇ
ਤੋੜਿਤੋੜਿਕਰਿਲੇਵਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਓਹੁਕਿਰਤਉਨਾਪਾਸੋਂਛਡਾਂਵਣੀਨਾਂਹੀ।ਅਰੁਓ
ਹੁਇਉਹੀਜਾਂਣਹਿਜਹਾਜਲੋਹੇਵਿਚਹੁਣੀਅਨਾਜਲੈਕਰਖਾਂਵਦੇਹਾ।ਜਬਓਹੁਇ
ਉਜਾਂਣਹਿਤਬਉਨਕਉਓਹੁਧੀਧਾਸੀਠਾਨਾਗੇ।ਕਿਉਜੋਪਹਿਲੇਕਾਹੀਉਨਕਾਖਰਚ •

ਹੋਇ ਆਯਾ। ਅਰੁ ਜੈਸੇ ਜੋ ਰਿਜਕ ਪਹੁਚਾਂਵਦੇ ਨਕੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜੀਵਾਂ ਕੌ ਕੁਧਿ ਧੰਧੇ ਸਾਥ ਪਰਚਾਵਣਾ ਭੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਅਰੁ ਮਾਯਾ ਕਾ ਧੰਧਾ ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਪਰਚੇ ਨਮਿਤ ਦੀਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੀਉ ਭੀ ਲੋਭ ਵਿਚ ਇਉ ਜਾਂਣਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਅਸੀ ਧੰਧੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਰਿਜਕ ਪਾਂਵਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਨੇ ਰਿਜਕ ਪਰਮੇਸਰ ਉਪਰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਸਾਥ ਹੀ ਪਰਚੇ ਹੈਨ। ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ।੭

।ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹੁਗੁਰੂ। ।ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ।ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਅਠਵੀ ਮਹਿਲ ਕੀ ਤੁਰੀ।

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਜੋ ਬਾਦਸਾਹੁ ਸੀ। ਸੋ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਸਿਉ ਪੁਛਿਆ। ਜੋ ਹਿੰਦੂਆ ਕਾ ਪੀਰ ਬਾਰਾਮਦਾਸਾ ਜਿਸ ਕੌ ਹਿੰਦੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ। ਸੋ ਅਬ ਕਹਾਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਦਸਾਹੁ ਜੀ। ਜੋ ਉਸ ਰਾਮਦਾਸ ਨੇ ਤਾਂ ਬਫਾਤ ਪਾਈ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਦਸਤਾਰ ਊਪਰ ਏਕ ਬਾਲਕ ਕਾ ਜੈਸਾ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਬਰਸਾਂ ਸਤਾਂ ਕਾ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਉਸ ਕੌ ਭੀ ਹਿੰਦੂ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਕੌ ਭੀ ਹਿੰਦੂ ਸਚਾ ਹੀ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਉਨ ਕੌ ਭੀ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਚਾਹਿਤਾ ਹੋ।

ਅਰੁ ਠਨਕਤੇ ਜਨਕੇ ਮੈਂ ਉਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮਾਵਤ ਤਾ ਹੋਤ ਤਾ ਏਕ ਦੀਵਾਨ ਉਹਾਂ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।ਅ ੧੯
ਤੇ ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਕਹਾਵਦਾ ਸੀ। ਤਾ ਉਸ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਉਠ ਕਰਿ ਬਾਦਸਾਹੁ ਕੋ ਸਲਾਮ ਕੀ
ਤਾ। ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਦਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਔਰ ਠਨਕੋ ਉਨ ਕੇ ਜੋ। ਅਰੁ ਮੈ ਹੀ ਉਨ
ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਲੈ ਆਵਤਾ ਹੋਤ। ਤਾ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁ ਜਾ ਦੀਵਾਨ ਜੀ। ਤੁਮ ਹੀ ਉਨ
ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਲੈ ਆਵੋ। ਤਾ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੀਏ ਪਾਲਕੀ ਲੀਨੀ। ਅਰੁ ਸੰਗਤ ਕੇ
ਲੀਏ ਰਥ ਬਹਿਲੀਆ ਲੀਨੀਆ। ਅਰੁ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਜ
ਕੁ ਹਕੀਕਤ ਬਾਦਸਾਹੁ ਕੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁ
ਲੀ ਬਾਤ ਦੀਵਾਨ ਜੀ ਚਲੀਏ ਦਿਲੀ ਮੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਤੈ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਚੜੇ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਹਿਲੀਆਂ ਅਤੇ ਰਥਾਂ ਉਪਰ ਚੜ ਬੈਠੇ। ਅਤੇ [ਮਾਤਾ ਜੀ] ਤਾ ਦਿਲੀ ਆਏ। ਅ
ਰੁ ਉਸੀ ਦੀਵਾਨ ਕੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਡੇਰਾ ਆਨ ਕੀਨਾ। ਤਾ ਉਸ ਦੀਵਾਨ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਨੇ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਮੈ ਏਹੁ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਜਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਨ ਸਾਦਿਆ ਅ
ਤੇ ਵਿਹਨ ਬੁਲਾਇਆਂ ਮੇਰੀ ਗੋਦ ਮਾਹਿ ਆਇ ਬੈਠੇਗਾ। ਤਬ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕਉ ਗੁਰੂ ਜਾਂਨਉ
ਗੀ। ਅਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹੋਂਦੀ ਉਗੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਉਪਰੋ ਵਾਰੋਂਗੀ। ਤਬ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਪਾਲਕੀ ਸਿਉ ਉਤਰ ਕਰ ਦੀਵਾਨ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੀ ਗੋਦ ਮਾਹਿ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤਾ ਉਸ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਉ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਬਖਸਿਆ। ਅਰੁ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ

ਗੁਰੂ ਹੀ ਕਰਕੇ ਜਾਨਿਆ। ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰ ਚਰਨਾਮਤ ਲੀਆ। ਅ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਕ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਬਹੁਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾਢ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਭੇਟ
ਕੀਨੀ। ਅਰੁ ਜੇਤੇ ਦਿਨ ਸੰਗਤ ਉਹਾ ਰਹੀ। ਤੇਤੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਖਾਂਨ ਪਾਨ ਕੀ ਸਟਾਂਨ
ਕਾਰੁ ਉਸ ਗਾਤ ਬਹੁਤ ਕੀਆ ਥਾ। ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਾਏ।
ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੋ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਭੂਖਨ ਪਹਿਰਾਏ। ਬਹੁਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਨੇ ਉਹਾ ਹੀ ਸੀਤਲਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਆ। ਫੇਰਿ ਸਰੀਰ ਛੂਟਨੇ ਕੀ ਤਯਾਰੀ ਕੀ
ਨੀ। ਅਰੁ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਆ। ਜੋ ਭਾਈ ਨਾਰੁਰਕ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵਣਾ ਹੈ।
ਨਾਰੁਚਰਕ ਕਾ ਦਰਸਨ ਲੇਵਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸੰਗਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਆਗੇ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ। ਜੋ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਤੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਕਰਨ ਕਾਰਨ। ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਤੇਰਾ ਅਜੇ
ਬਾਲਕ ਹੈ। ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਜਗਤ ਕਾ ਤਮਾਸਾ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ। ਅਰੁ ਦਾਇਆ ਕ
ਰਕੈ ਸਰੀਰ ਕੋ ਰਾਖੀਐ। ਅਤੇ ਜਗਤ ਕਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੀਐ। ਅਰੁ ਸੰਗਤ ਕੋ ਗੁਰੂ
ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਨੇ ਤੇਰਾ ਅੰਚਲ ਪਕੜਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਮ ਸੰਗਤ ਕੋ ਉਧਾਰੀਐ। ਜ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਆ। ਹੇ ਸੰਗਤ ਜੀ ਜਹਾ ਹਮ ਨੇ ਜਾਂਣਾ ਹੈ ਤਹ
ਪਰਮ ਬਿਲਾਸ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਹਾ ਬਹਾਰ ਰੰਗ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਗਤ ਕਾ ਤਮਾਸਾ ਉਸ ਕੇ ਤੁਲ
ਕੁਛ ਬਸਤ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਪਾਂਚ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਤੁਮ ਲੈ ਆਵੋ। ਜੋ ਸੰਗਤ

ਕੈ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਅੰਚਲ ਪਕੜਾਈਏ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਪਾਂਚ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਇਕ ਨਲੀਏ ੧੭
ਰ ਲੈ ਆਏ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਪਾਂਚ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਨਲੀਏਰ ਆਪਣੇ ਸਨਮੁਖ ਰਖਾਏ
ਆ॥ ਅਰੁ ਰਖਾਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥ ਅਰੁ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਾਬਾ ਬਾਬਕ ਕਾਲੋ॥ ਤਾ ਫੇ
ਰਿ ਸੰਗਤ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਅਬ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਉ ਭੀ ਕਹਿ ਦੀਜੀਏਗਾ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਛਪਿਆ ਨ ਰਹੇਗਾ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਕੀ
ਓਰ ਦੇਖ ਕਰ ਮੁਠ ਮੀਟੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਅਰ ਬ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਗੁਪਤ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ॥ ਤਾ ਸੰਗਤ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਭਾਈ ਹੁਣ ਬਾਤ ਕਰਣ ਕੀ ਮਰਜੀ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਸੰਗਤ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਦੀ
ਵਾਨ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ॥ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ॥ ਬਾਦਸਾਹੁ ਕਾ ਹੈ ਤਾ ਸੰਜੋ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਕੋ ਮਿਲਾਵੇਗਾ॥ ਤਬ ਕੋਈ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸੁਖਨ ਪੁਛਾਵੇਗਾ॥ ਸੋ ਕੋਈ ਬਚਨ ਤੁਸ
ਹੀ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਦੇਹੁ ਜੁ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਬਾਦਸਾਹੁ ਕੋ ਸੁਣਾਇ ਦੇਵਾਗਾ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਆ ਭਾਈ ਦੀਵਾਨ ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਾਦਸਾਹੁ ਕੋ ਸੁਣਾਇ ਦੇਵਣ
ਕਿਆ ਖਾਧੇ ਕਿਆ ਪੈਧੇ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿ
ਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀ
ਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ॥ ਤਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮਾਤਾ

ਕਰੋਗੇ ਦਸਾਹਿਬ ਦੋ ਰਹੋ। ਅਰੁ ਜੋਤੀ ਸਾਹਿਬ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵੈਗਾ। ਦਾ। ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਸੀ ਵਾਹਗੁ
ਰੂ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ।। ।।ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਨਾਵੇਂ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਤੁਰੀ।। ।।ਤਾਂ ਫੇ
ਰਿ ਜਬ ਅਠਵੇਂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕੀਆ ਜੋ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲੇ। ਤਾ
ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕਰ ਕੂੜੇ ਹੀ ਸੋਢੀ ਬਕਾਲੇ ਮੰਜੀਆ ਪਾਇ ਬੈਠੇ। ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਹੈ
ਜੋ ਮੈਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਹੈ ਜੋ ਮੈ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਭੀ ਉਥੇ ਹਾਜਰ ਥੇ। ਪਰ ਛਪੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਤਬ ਜੋ ਕੋਈ ਭੀ ਲੋਗ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਥੇ ਉਨ
ਕਾ ਉਨਾ ਮੰਜੀਆ ਦੁਗਾਨਿਆ ਸਿਉ ਮਨਿ ਮਾਨੀਏ ਨਾਂਹੀ। ਤਾਂ ਦਰਦੁ ਉਨ ਹੁਨੇ ਇਉ
ਕੀਆ। ਜੋ ਪਿਛੂ ਲੀ ਰਾਤੀ ਇਕ ਜਨਾਨ ਕੁਰਕੈ ਜ ਪਜੀ ਪਾਈਆ। ਅਤੇ ਫੇਰ ਇਕ
ਸਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਜੀਂਗਨਿ ਕੁਆਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੈ ਰਾਮ ਜੀ ਕ
ਢਿਆ। ਅਤੇ ਰਾਮ ਜੀ ਸਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪੁਛਿਆ। ਤਾਂ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਤੇਗਾ ਕਹਿਦੀਆ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸਭ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਹੋਇ ਕਰ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ
ਪਾਸ ਆਈ। ਅਤੇ ਆਇ ਕਰ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਕਉ ਸੰਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ। ਜੋ ਹੇ ਮਾਤ ॰
ਜੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਤੇਗਾ ਕਹਿਦੀਆ ਹੈ। ਸੋ ਕੋਈ ਸੋਢੀ ਭੀ ਭੁਮਾਰੀ
ਕੁਲ ਵਿਚ ਤੇਗਾ ਭੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ। ਸਿ ਖਤੇਗਾ ਮੇਰਾ
ਬੇਟਾ ਹੈ। ਪਰ ਓਹੁ ਤਾਂ ਮਸਤਾਨੇ ਤੌਰ ਪੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਅੰਧੇਰੀ ਕੋਠੀ ਮੈ ਪੜਾ

ਹੂੰਆ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਕਬਹੂੰ ਰੋਟੀ ਲੇਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਲੇਤਾ॥ ਨਾ ਕਪੜੇ ਕੀ ਸੁਰਤ ਰਾਖ ੧੮
ਨਾ ਪਾਂਣੀ ਪੀਵਣ ਕੀ ਹੈ ਸੁਰਤ ਰਾਖਦਾ ਹੈ॥ ਨਾ ਹਮੇਸ ਕਬਹੀ ਮਿਲ ਕੇ ਬੈਠਤਾ ਹੈ॥ ਨ
ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੀ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਸੰਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮਾਤਾ ਜੀ ਹੁਣ
ਤੇਰੀ ਆਖਾਤਾ ਜਿਉ ਹੀ ਹਮ ਨੇ ਪਛਾਣ ਲੀਆ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਤਾ ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਕੋ ਕਿ
ਸੀ ਬਾਤ ਕੀ ਭੁਖ ਨਾ ਪਿਆਸ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਸੰਤੋਖ ਮੂਰਤ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜਗ
ਤ ਜਿਉ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਭਜਨ ਵਾਨ ਹੈ॥ ਸੋ ਇਹੀ ਲ
ਛਣ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੈਨ॥ ਤਾ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ॥ ਅਰੁ ਅਗੇ ਕਿ ਜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਕੋਠੀ ਮਾਹਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ
ਸੇ॥ ਤਾ ਉਹਾ ਸੰਗਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾ॥ ਤਾ ਸੰਗਤ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜੀ॥ ਤੇਰੇ ਛਪਿ ਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਅੰਧੇਰ ਪੜ ਗਇਆ
ਹੈ॥ ਅਤੇ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਆਇ ਕੈ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ॥ ਜੋ ਸਭੁ ਅੰਧੇਰ ਮਿਟ ਜਾਏ
ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਕਹਿਆ ਹੈ ਬੇਟਾ॥ ਅਠਵੇ ਮਾਹਿ ਦਾ ਗੁਰੂ
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਕਉ ਤੇ ਰਾਹੀ ਅੰਤ ਦਾ ਪਕੂਣਾਇ ਆ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੂ ਮੰਜੀ
ਉਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਸੰਗਤ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਪੇਟ ਗਉਰੀ ਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਚੂਕਣ ਦੀ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੱ

ਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀ।ਤੂਗੁਰੂਹੈਕਰਣਕਾਰਣ।ਸੋਅਸਾਨੂੰਤੂੰਕੁਰਮਾਵਣਕੀਆਬਾਤਾਂਨ
ਕਰਿ।ਅਤੇਅਠਵੇਂਮਹਲਨੇਤੈਨੂੰਗੁਰੂਕਰਕੇਥਾਪਿਆਹੈ।ਅਰੁਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਜੀਨੇ
ਭੀਤੈਨੂੰਗੁਰੂਕਰਕੇਥਾਪਿਆਹੈ।ਅਤੇਤੂੰਜੋਦੂਰਣਕੀਆਬਾਤਾਂਕਰਦਾਹੈਸੋਕਿ
ਉਂਕਰਦਾਹੈ।ਅਰੁਦੂਤੀਏਕਾਚੰਦ੍ਰਮਾਂਖੀਂਦੂਏਤਾਦੂਏ।ਪਰਪੂਰਨਮਾਸਿਕਾਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਕਦਾਦੂਏ।ਓਹੁਤਾਂਨਹੀਂਦੂਰਤਾ।ਸੋਤੂੰਕਰਲਕਾਰਣਹੈ।ਅਰੁਤੈਨੂੰਗੁਰੂਨੇਹੀਗੁਰੂਕ
ਹਿਆਹੈ।ਅਤੇਗੁਰੂਨੇਹੀਤੈਨੂੰਥਾਪਿਆਲਧਾਹੈ।ਅਰੁਅਸੀਂਤੈਨੂੰਕਦਲਭੁਕੰਜ
ਰੇਹੋਏਸਾ।ਅਤੇਅਬਸੰਗਤਉਪਰਦਾਇਆਕਰੀਐ।ਅਰੁਮੰਜੀਉਪਰਬੈਠ
ਐ।ਜੋਏਹੁਜੀਉਭ੍ਰਮਲਨਾਹੀ।ਅਤੇਗੁਰੂਕੂਉਗੁਰੂਹੀਕਰਿਕੇਜਾਨਹਿ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਸੰਗਤਕੀਅਰਦਾਸਮਾਨੀ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਬਾਹਿਰਦੁਆਰਆ ॰
ਏ।ਅਤੇਇਸਨਾਨਕਰਕੈਪਟੰਬਰਪਹਿਰੇ।ਅਰੁਮੰਜੀਉਪਰਬੈਠੇ।ਤਬਏਕਲ
ਬਾਣਾਸਿਖਸੀ।ਅਰੁਮੱਖਣਸਾਹੁਉਸਦਾਨਾਂਮੁਸੀ।ਅਤੇਮਸੰਦਭੀਸੀ।ਤਾਂਓਹੁਮੱਖ
ਣਸਾਹੁਗੁਰੂਜੀਕਾਹਜਾਰਰੁਪਈਆਂਨੌਕਨਾਲਬੰਧੀਫਿਰਦਾਸੀ।ਅਰੁਉਸਕੇਮ
ਨਮੈਏਹੁਬਰਤਸੀ।ਜੋਜਬਗੁਰੂਜੀਮੁਝਸਿਉਂਆਪੇਹੀਹਜਾਰਰੁਪਈਆਮਾਂ
ਗਨੇਹੈਗਾ।ਤਬਹੀਮੈਦੇਦੂੰਗਾ।ਅਰੁਗੁਰੂਭੀਉਸਕੇਜਾਨੇਗਾ।ਤਾਂਮੱਖਣਸਾਹੁ
ਬਾਬੇਬਕਾਲੇਆਇਆ।ਅਤੇਆਇਕਰਦੋਇਦੋਇਰੁਪਈਏਸਭਨਾਮੰਜੀਆਂਦੂ ॰

ਲਿਆਕੇਅਗੇਰਖਕਰਮਥਾਟੇਕਿਆਜੀ॥ਤਾਉਸਨੇਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਅਗੇ
ਭੀਦੋਇਰੁਪਈਏਧਰਾਖੇਅਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆ॥ਤਾਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਨੇਉਸਕੋਕਹਾ
ਆਹੇਮੱਖਣਸਾਹੁਸੇਰਤਾਂਤੇਰੇਪਾਸਹਜਾਰਰੁਪਈਆਹੈ॥ਤੂੰਦੋਇਰੁਪਈਏਮੇਰੇਅ
ਗੇਕਿਉਂਰਾਖਤਾਹੈ॥ਜਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਏਹੁਬਚਨਕੀਆ॥ਤਾਮੱਖਣਸਾਹੁਏਹੁਬਚ
ਨਸੁਣਿਕਰਿਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ॥ਤਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰਹਜਾਰਰੁਪਈਆਗੁਰੂਜੀ
ਕੇਆਗੇਧਰਦੀਆ॥ਅਤੇਫੇਰਿਦੂਸਰੀਵਾਰੀਭੀਮਥਾਟੇਕਿਆ॥ਤਾਫੇਰਿਮੱਖਣ
ਸਾਹੁਮਹਿਲਉਪਰਚੜ੍ਹਿਕਰਕੈਪਟਾਫੇਰਿਆ॥ਅਤੇਮੁਖਸੋਂਹਾਕਾਦੀਆ॥ਜੋ
ਗੁਰੂਲੱਧੋ॥ਗੁਰੂਲਧਾ॥ਗੁਰੂਕੋਢੂੰਢਿਕਾਰਹਿਨਲੱਧਾ॥ਅਤੇਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਲੱਧ
ਹੋਰੁਗੁਰੂਕੋਈਨਾਹੀ॥ਤਾਏਹੁਹਾਕਾਮੱਖਣਸਾਹੁਕਾਸੁਣਿਕਰਿਸਭੁਮੰਜੀਆਦਾ
ਲੇਛਪਗਏ॥ਅਰੁਜਿਉਸੂਰਜਕੇਪ੍ਰਗਟੇਹੋਏਆਗੈਚੰਦ੍ਰਮਾਇਕਅਰੁਤਾਰੇਛਪ
ਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ਤਿਉਹੀਓਹੁਸਭੁਮੰਜੀਆਂਦਾਲੇਛਪਗਏ॥੯॥ਬੋਲੋਭਾਈਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ ॥ਅਗੇਸਾਖੀਦੂਸਰੀਨਾਂਵੇਮਾਹਿਲ
ਕੀਟੁਰੀ॥ ॥ਤਾਏਕੁਦੇਵੋਂਸਿਆ॥ਤਾਜੀਨੇਅਰੁਸਭਮੰਡੀਆਨੇਗੁਰੂਜੀਕੇਆਗੇ
ਅਰਦਾਸਕੀਨੀ॥ਜੋਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀ॥ਮਸੰਦਲਾਖਹੀਰੁਪਈਏਖਾਂਦੇਤੇਰੀ
ਆਸੰਗਤਾਪਾਸੋਲੈਆਂਵਦੇਹੈਨ॥ਅਤੇਗੁਰੂਕੇਪਜਾਂਗੈਨਹੀਪਾਂਵਦੇ॥ਅਰੁਆ

ਪੰਣੀਆਂਪਰੀਰਖਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਸੋਉਨਾਨੂੰ [illegible] ਕਰਵਾਈਏਜੀ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇ
ਹੁਕਮਕੀਆ।ਜੋਸੁਣੋਭਾਈਸਿਖੋਗੁਰੂਕੂਖਾਤਾਨਾਂਹੀਂਕਿਉ।ਗੁਰੂਤੀਬੈਠਾਪਰਸਾ
ਦਿਆਂਵਦਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਸਭੁਸਿਖਚੁਪਕਰਰਹੇ।ਤਾਫੇਰਿਇਕਦਿਨਾਂਤ੍ਰੀਆਂਨੇ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਅਤੇਅਰਦਾਸਕੀ।ਜੋਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਜੀ।ਸਰੀਰਕਵਲਪਾਏਰਾਏਹੈਨ।ਕੁਛੁਇਨਾਂਨੂੰਤਾਦੂਨਾਂਕਰਵਾਈਏਜੀ।ਤਾਫੇਰਿ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮੁਕੀਆ।ਹੇਭਾਈਸਿਖੋ।ਅਸੀਂਕਿਸੀ [illegible] ਕੋਤਾਦੂਨਾਂਕਰਣਜ
ਗਨਾਹੀ।ਅਤੇਮਨਾਹਾਰਾ।ਕਿਸੇਅਵਰਸੰਕਲਪਮਾਹਿਖੇਲਦਾਹੈ।ਅਰੁਸਭੁਸ
ਰਿਉਸਮਝਣਿਦੇਵਾਲਾਪੈਦਾਹੂਆਹੈ।ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਾਸਿੰਘਜੀ।ਆਪਭੀਸਤਵੀ
ਭੂਮਕਾਦਾਵਾਸੀਹੋਵੈਗਾ।ਅਰੁਜਗਤਕੋਭੀਸਭੁਮਾਰਗਲਗਾਵੇਗਾ।ਸੋਐਸਾਪੂਰ
ਖੋਨਿਰੰਕਾਰਜੀ।ਕਿਥੋਜੇਆਹੂਆਆਣਿਆਹੈ।੧੦।ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹੁ
ਗੁਰੂ। ।ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ। ।ਆਗੈਸਾਖੀਤੀਸਰੀਨਾਵੇਮਾਹਿਲ
ਕੀਤੁਰੀ। ।ਤਾਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਗੁਰਾਈਕੇਤਖਤਊਪਰਤਾਬੈਠੇ।ਪ
ਰਮਨਿਉਨਕਾਉਦਾਸਹੀਰਹੈ।ਅਰੁਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇਰਸਬਿਨਾਉਨਕੋਐਰਰਸ
ਕੋਊਭੀਨਦੇਵੈ।ਅਤੇਜਬਬਾਤਕੋਕਿਸੀਪਦਾਰਥਹੁਕਮਕੈਭੀਪ੍ਰਸੰਨਨਹੋਵਦਾ।
ਅਰੁਗੁਰੂਜੀਕੇਹਿਰਦੇਮੈਬੈਰਾਗਕਾਸਮੁੰਦ੍ਰਭਰਿਆਹੀਬਹੈ।ਕਬੀਕਬੀ

ਕਿਸੀਤੇਦੀਕਉਕਹਿਆਕਰਹਿ[illegible]।ਜੋਏਥੋਂਟਗਉਰੀਹੈਸੋਰੀਭੂਕਲਦੀਨਾਂਹੀ। ੨੦
ਤਾਂਇਕਦਿਨਰਾਤਕੇਜਾਮੇਸੰਗਤਸਿਉਂਚੌਕੀਹੋਈ।ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਉਦਿਆਨਮਹਿ
ਨਿਕਸਗਏ।ਅਤੇਉਦਿਆਨਮਾਹਿਕਮਾਦਕੀਂਢੋਈ।ਕਰਅੰਬਾਰਾਂਦਿਸਆਏ।
।ਤਾਂਉਸਸਮਾਹਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਆਪਣੇਸਰੀਰਕੋਰੁਦ੍ਰਬਣਾਇਦੀਆ।ਤਾਂਪੰਜਾਦਿਨ
ਉਥੇਹੀਪਏਰਹੇ।ਅਰੁਚੌਥੇਦਿਨਬਲਦਉਥੋਂਢੋਈਖਾਂਦੇਸਨ।ਤਾਂਇਕੂਬਲ
ਦਕੋਈਆਇਗੁਰੂਜੀਕੇਉਪਰਖੁਰਕੈੜਿਆ।ਤਾਂਜੱਟਾਸਿਖਦੌੜੇਆਏ।ਤਾਉ
ਨਪਰੇਆਇਕਰਢੋਈਫੋਲੀ।ਜੋਦੇਖੀਏਤਾਂਸਹੀਜੋਢੋਈਦੇਵਿਚਕਿਆਹੈ।
ਜੋਬਲਦਚੜਿਆਹੈ।ਤਾਂਜੱਟਾਸਿਖਢੋਈਫੋਲਕਰਦੇਖਣਲਾਗਿਆਦੇਖਣ
ਜੋਵਿਚਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਹੈ।ਤਜੱਟਾਸਿਖਾਂਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿ
ਆ।ਤਾਂਫੇਰਜੱਟਾਂਸਿਖਾਂਨੇਮਾਤਾਜੀਕੋਖਬਰਪਹੁਚਾਈ।ਜੋਹੇਮਾਤਾਜੀਗੁ
ਰੂਜੀਢੋਈਵਿਚਪਉੜੇਪਾਹੈ।ਤਾਂਅਗੇਸਿਖਪਾਧੂਅੰਤੇਚੜ੍ਹਕਰਦੇਸਾਵਿਦੇ
ਸੁਰਫਿਰਆਏਸਨ।ਅਰੁਗੁਰੂਜੀਲਭਦੇਨਹੀਸਨ।ਅਤੇਰੁਦਨਪਚੂਹੇਦਾਸੀ
ਅਰੁਜਬਮਾਤਾਜੀਕਉਖਬਰਪਹੁਚੀਤਬਸਭਹੀਸਿਖਪਰਸੰਨਹੋਏ।ਅਤੇ
ਮਾਤਾਜੀਭੀਪਰਸੰਨਹੋਈ।ਤਾਂਮਾਤਾਜੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਦੇਪਾਸਕੀਤੈਕਰਆ
ਈ।ਤਾਸਭਸੰਗਤਾਂਅਰੁਸਿਖਅਤੇਹੋਰਸਭਲੋਕਢੋਈਪਾਸਆਇਇਕਠੇ

ਏ॥ਅਤੇਜਬੁਨਾਕੇਮਾਨਿਆਹਿਗੁਰੂਜੀਕੋਵੇਖਿਗਏ॥ਸੋਰਾਖਾ॥ਸੋਫੇਰਿਸਭੁਪਰ
ਖਮਾਨਹੋਏ॥ਅਰੁਮਾਤਾਜੀਕੋਲੋਕਦ੍ਰਪਾਂਣੀਅੰਦੇਵਣਆਵੈ॥ਤਾਫੇਰਿਮਾਤਾਜੀ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੋਪਾਲਕੀਵਿਚਿਚੜ੍ਹਾਇਕੈਘਰਲੈਆਈ॥ਅਰੁਕੇਤੇਦਿਨਮੰਗ
ਲਾਚਾਰਕਖਜੋੜਬਾਜਤੇਰਹੇ॥ਤਾਮਾਤਾਜੀਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੋਕਹਿਆਹੇਬੇਟ
ਤੁਮੈਸੀਤਾਨੁਸਰੀਰਕੋਕਿਉਂਦੇਤਾਹੈ॥ਅਰੁਆਗੇਗੁਰੁਤਉਹਮਾਰੀਕੁਲਕੇ
ਕੇਹੋਏਹੈਨ॥ਸੋਉਨਕਾਤਾਐਸਾਚਾਲਾਨਹੀਹੁਆ॥ਜੋਜੈਸਾਤੂਮਾਰਾਚਾਲਾ
ਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਮਾਤਾਜੀਪੇਟਗੁਰੂਗੀਹੈਮੇਰੇਚੁਕਣਦੀਨਾਹੀ
ਤਾਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰਮਾਤਾਜੀਚੁਪਕਰਰਹੀ॥੧੧॥ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
॥ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ ॥ਆਗੈਸਾਖੀਚੇਥੀਨਾਂਦੇਮਾਹਿਲਕਟੂਰੀ॥
॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਕਾਰਨਕੀਨਾ॥ਜੋਏਕਬੇਰਿਸੰਗਤਸਿਉਜਿਕਾਰਕੇ
ਬਹਾਨੇਗੁਰੂਜੀਕਿਸੇਦੇਸਬਿਦੇਸਨਿਨਿਕਲਕਰਚਲੇਗਏ॥ਅਰੁਤੀਨਸਿ
ਖਐਰਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥਥੇ॥ਏਹੁਚਾਰੇਅਸਵਾਰਥੇ॥ਤਾਗੁਰੂਜੀਚਲੇਚ
ਲੇਆਗਰੇਜਾਇਨਿਕਸੇ॥ਅਰੁਉਹਾਂਬਾਗਮੇਜਾਇਉਤਰੇ॥ਤਾਉਹਾਇ
ਕਅਜਬੀਹਿੰਦੂਬਕਰੀਆਚੁਗਾਵੰਦਾਫਿਰਦਾਸੀ॥ਤਾਉਸਆਜਬੀਕਉ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਬੁਲਾਇਕਰਕਹਿਆ॥ਜੋਹੇਭਾਈਏਹੁਹਮਾਰੀਮੁਹਰਆ ੨

ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਹਲਵਾਈ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਹੁ। ਅਤੇ ਮੁਹਰ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਕਰਿ ਦੁਹੁ ਰੁਪਈ ੨੧
ਯਾਂ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਜਾਲ ਵਿਚਿ ਪਵਾਇ ਲਿਆਉ। ਅਵ ਤੇਰੀ ਆਬਕਰੀ
ਆ ਸਿਖ ਦੇਖਣ ਲਗੋ। ਤਾਂ ਓਹੁ ਆਜੜੀ ਮੁਹਰ ਅਤੇ ਜਾਲ ਹਲਵਾਈ ਪਾਸ ਲੈ
ਗਇਆ। ਤਾਂ ਅਗੇ ਹਲਵਾਈ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ। ਆ ਮਦਾਲਤ ਕਾ ਦਰੋਗਾ ਗਹਿਦ
ਜੀ। ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਗੁਸਾਂਹੁ ਬੁਧਿ ਸ੍ਰੋਧੀ ਉਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਹਲਵਾਈ ਨ
ਰਿਆ ਜੋ ਮਿਤਿ ਕੋਈ ਏਹੁ ਰੁਰੁ ਹਦੈ। ਏਹੁ ਤਾਂ ਮੁਹਰ ਅਤੇ ਜਾਲ ਕੇ ਨਾਇਕ ਦਿਨ
ਹੀ। ਸੁ ਦਰੋਗੇ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚਿ ਦੇ ਕਢਕੇ ਗਾਹਿਣੇ ਰਖੀਏ। ਤਾਂ ਓਹੁ ਹਲਵਾਈ ਅ
ਜਨੀ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕਰਿ ਦਰੋਗੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਸਭ ਹਕੀਕਤ
ਆਜੜੀ ਨੇ ਦਰੋਗੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ। ਤਾਂ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਆਜ
ੜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਦੀਨੇ। ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਉਨਾ ਵਿਚਹੁ ਇਕ ਜਣਾ ਆਇ ਕਰ ਮੇਰੇ ਪਾ
ਸ ਬਾਤਾਂ ਕਰ ਜਾਵਹੁ। ਜੋ ਤੁਮ ਕਉਣ ਹੋ। ਤਾਂ ਆਜੜੀ ਆਦਮੀ ਲੈ ਕਰਿ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੋ ਕਹਿਆ। ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਮ ਏਕ ਆਦਮੀ ਚਲ ਕਰਿ ਦਰੋਗੇ ਸਾਥ ਬਾਤਾਂ
ਕਰ ਆਵਹੁ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਿ ਕਰ ਆਪ ਹੀ ਉਠ ਕਰਿ ਉਨਾਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਹੋਏ। ਪੋਥੀਆਂ ਸਹਿਤ ਅਰੁ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਸਹਿਤ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅ

ਬਸਤ੍ਰ

ਦਾਲਤਕੇਦਰੋਗੇਨੂੰਆਈਮਿਲੇ।ਤਾਂਫਿਰਦਰੋਗੇਨੇਗੁਰੂਜੀਪਾਸਹੁਪੁਛਿਆ।ਜੋਤੁ
ਸੀਂਤੂੰਕੌਣਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਜਿਉਂਥਾਤਿਉਂਜਥਾਰਥਕਹਿਦਿਤੀਆ।ਜੋਭਾਈਮੈਂਤ
ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਹਾਂ।ਤਾਂਦਰੋਗੇਨੇਏਹੁਬਾਤਜਾਂਲਿਖਿਦਾਹੀਬਾਦਸਾਹੁਦੇਪਾਸਜਾ
ਇਖਬ੍ਰਾਂਹੋਇਆ।ਅਤੇਕਹਿਆ।ਹੇਹਜਰਤਿਸਲਾਮਤਿਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਹਿੰ
ਦੂਆਂਕਾਪੀਰਹਾ।ਜਿਸਕੌਂਹਿੰਦੂਸਚਾਪਾਤਸਾਹੁਕਹਿਤੇਹੈਨ।ਸੋਇਸਵੇਲਾਹਥਆ
ਇਆਹੈ।ਅਰੁਆਗੇਜਿਉਂਆਪਕਾਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਿਉਂਹੀਕਰੀਏ।ਤਾਂਬਾਦਸਾਹੁਨੇ
ਕਹਿਆ।ਜੋਭਾਈਉਨਕੌਂਕੈਦਅੰਦਰਕਰਹੁਸਿਆਰੀਦੇਨਾਲ।ਤਾਂਫਿਰਦਰੋਗਾ
ਆਇਕਰਗੁਰੂਜੀਕੌਂਲੈਗਇਆ।ਅਰੁਜਾਇਕਰਚਹੁਆਂਕੌਂਜੰਜੀਰਪਹਿਰਾਇ
ਦੀਏ।ਅਰੁਹਾਥਪੁਮੈਅਤੇਪਾਵਪੁਮੈਸਭਨਾਅੰਗਾਂਕੇਬੀਚਜੰਜੀਰਪਹਿਰਾਇ
ਦੀਨੇ।ਤਾਂਫਿਰਦੁਹੁਸਿਖਾਂਨੇਕਹਿਆ।ਹੇਗੁਰੂਜੀਕੁਝਆਇਆਨਾਆਰਿਓਜੀ।ਨਾਹ
ਤੇਲੇਖੇਨਾਜੰਮੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮੁਕੀਆ।ਹੇਭਾਈਸਿਖੋਜਿਸਕਾਇਹੁਆਬੂ
ਟਨਕੀਹੈਸੋਛੂਟਜਾਵੇ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਨੇਕਹਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਸਾਂਨੂੰਕੈਦਜਾਂਦੇਦੇਦਾ
ਹੈ।ਅਰੁਸਭੁਅੰਗਾਂਜੰਜੀਰਹੁਕੇਸਾਥਬਾਧੇਹੂਏਹੈਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀ
ਆ।ਜੋਜਾਹੁਭਾਈਸਿਖੋਹੁਣਤੁਸੀਂਉਠਿਜਾਹੋ।ਤਾਂਇਤਨੇਹੀਕਹਿਣੇਨਾਲਸਿਖਾਂ
ਕੇਜੰਜੀਰਖੁਲਗਏ।ਤਾਂਦੇਖਦਿਆਂਕਿਨੇਨਸਕਿਆ।ਤਾਂਦੋਇਸਿਖਤਾਂਉਠਿਗਏ।ਤਾਂ

ਤੀਸਰੇਸਿਖਕੀਓਹੁਗ੍ਰਿਹੁਬੂਬਾਬੇਜੀਨੇਦੇਖਿਆ।ਅਰੁਕਹਿਆਹੇਭਾਈਸਿਖਾਹੁਣਤੂੰਗ੍ਰਿ ੨੨
ਤੂੰਠਿਜਾਹੁ।ਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀਮੇਰਾਸੀਸਗ੍ਰਿਤੇਰੀਭੇਟਹੈ।ਤਾਂ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਨਿਹਾਲਭਾਈਸਿਖਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਬਾਦਸਾਹੁਕੌਮੰਤ੍ਰੀਆਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਬਾਦਸਾਹੁਸਲਾਮਤਿਏਹੁਬਹੁਤਭੁਲਾਕਾਮਹੂਆਹੈ।ਜੋਹਿੰਦੂਆਕਾਪੀਰਬਾਬ
ਆਇਆਹੈ।ਜਬਤੂਆਇਨੌਕੈਆਪਨਾਮਜਬਕਬੂਲਕਰਵਾਇਆ।ਤਬਲਾਖਹਿੰਦ
ਦੂਇਸਕੌਦੇਖਕਰਆਪੇਹੀਆਪੇਹੀਮਜਬਕਬੂਲਕਰਲੇਵਹਿਗੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਬਾਦਸਾਹੁ
ਨੇਕਹਿਆਜੋਭਾਈਅਬਤੁਮਜਬਕਬੂਲਨਾਕਰੈਂਗਾ।ਜੋਖੁਦਾਇਜਾਹਿਬਨੇਬਾਂਧਕਰ
ਹਮਾਰੇਹਾਥਆਨਪਕੜਾਇਆਹੈ।ਸੋਐਸੀਸਜਾਇਕਰਾਵਹੂੰਗਾ।ਜੋਆਪਤੇਆਪਖ
ਇਆਕਰੈਗਾ।ਤਾਂਪਠਾਨਗੁਰੂਜੀਕੇਸਰੀਰਕੌਬਹੁਤਤਾੜਨਾਕਰਹਿ।ਪਰਬਹੁਰੀਆ।
ਅਰੁਓਹੁਤਾੜਨਾਜਹਿਨਗੁਰੂਜੀਕਾਪੀਕਾਮਥਾ।ਅਤੇਜਿਸਕਉਦੂਖਸੁਖਸਮਾਨ
ਥਾ।ਅਰੁਅਵਰੁਕਿਸੀਸਰੀਰਧਾਰੀਕਉਐਸੀਤਾੜਨਾਹੋਤੀ।ਤਾਂਓਹੁਜੋਕਛੁਮਨਾਵਤੇ
ਸੋਈਕਛੁਮਾਨਲੇਤਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਇਕਦਿਨਆਪਬਾਦਸਾਹੁਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥਬਾਤਾਂਕਰਨੇ
ਲਾਗਾ।ਅਤੇਕਹਿਣਲਗਾ।ਗੁਰੂਜੀਤੁਮਸੂਬਾਦਾਰੀਲੇਵਹੁਣਕੇ।ਅਰੁਖਜਾਨੇਲੇਵ
ਹੁਜਿਤਨੇਚਾਹੋ।ਅਤੇਮੈਂਬੇਟਿਆਂਜਾਹਿਤਆਪਦਾਮੁਰੀਦਹੋਵਾਂਗਾ।ਅਰੁਫੇਰਿਮੈਂਅ
ਪਨਾਸਾਕਭੀਦੇਵਊਂਗਾ।ਪਰਤੁਮਮਜਬਕਬੂਲਕਰੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਬਾਦਸਾਹੁ
ਨੂੰਕਹਿਆਜੋਤੂੰਸੁਖਨਾਮਾਰ।ਜੋਕਛੁਕਰਣਾਹੈਸੁਕਰਲੇ।ਹੁਣਏਹੁਕੰਮਤਾਂਹਰਿਗਜਨ
ਹੀਹੋਵਣਾ।ਅਰੁਕਰਤੇਕਾਕਾਰਣਮੇਟਣਵਾਲਾਕੌਣਜੰਮਿਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰਕਬਹੁਤੇਰ

ਹੀਫਿਰਦੇਹੈ।ਪਰਸਰਬਪਰਕਾਰਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਐਸਾਅਚਰਜਣਾਅਤੋਲਰਹਿਆਹੈ।ਤਾ
ਉਤਸਮੇਇਕਸਿਖਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸਆਨਕੈਅਰਦਾਸਕਰੀ।ਜੋਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸ
ਹੁਜੀਜੇਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਮੈਬਾਦਸਾਹੁਨੂੰਸਣੇਬਾਦਸਾਹੀਗਰਕਕਰਦੇਵਾਂਜੀ।ਜੋਤੇ
ਰੇਸਾਥਐਸੀਗੱਲਬੇਅਦਬੀਪਾਇਆਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਉਸਸਿਖਨੂੰਕ
ਹਿਆ।ਹੇਗੁਣੀਸਿਖਾਇਹੁਸਕਤਤੈਕਿਥਹੁਪਾਈਹੈ।ਤਾਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਇਹੁਸਕਤਮੈਤੇਰੇਘਰੋਪਾਈਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਣੀਸਿਖਾਜੋ
ਸਚੇਘਰਥੀਤੂੰਇਹੁਸਕਤਪਾਈਹੈ।ਤਿਸਦੇਵਿਚਿਤੂੰਸਕਤਕੁਛੁਨਹੀਜਾਣਦਾ।ਤਾਸਿ
ਖਨੇਕਹਿਆਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਮੈਤੈਨੂੰਅਨੰਤਸਕਤਕਰਕੇਜਾਣਦਾਹਾਂ।ਤਾਫੇਰਿ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਆਹੇਗੁਣੀਸਿਖਾਹੁਣਤੂੰਹੁਕਰਜਾ।ਹੁਣਇਹੁਕਾਰਨ(ਆਪੇਹੀ)ਕਰਣੇ
ਹੈਨ।ਤਾਉਸਸਿਖਗੁਰੂਕਾਬਚਨਪਾਇਕਰਚੁਪਕਰਗਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਕਿਸੀਸਿਖਨੇਉ
ਸੀਸਮੇਨਾਨਕਦੇਮਾਹਿਲਕੇਮੁਖਥੀਅਰਦਾਸਾਲਿਖੀਦਸਵੇਪਾਤਿਸਾਹੁਕੀਓਰਿ।ਅਤੇਅਰ
ਦਾਸਵਿਚਿਇਹੁਦੋਹੁਰਾਲਿਖਿਆ।ਬਲਛੁਟਕਿਓਬੰਧਨਪਰੇਕਛੂਨਹੋਤਉਪਾਇ
ਕਹੁਨਾਨਕਅਬਓਟਹਰਿਗਜਜਿਉਹੋਤਸਹਾਇ॥੧॥ਤਾਫੇਰਿਦਸਵੇਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇ
ਅਪਣੇਦੋਹਿਰਾਲਿਖਿਭੇਜਿਆ।ਉਸਦੇਪਰਤੇਕਾਜਬਾਬ।ਬਲਹੂਆਬੰਧਨਛੁਟੇ
ਸਭੁਕਿਛੁਹੋਤਉਪਾਇ।ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੇਹਾਥਮੈਤੁਮਹੀਹੋਤਸਹਾਇ॥੨॥ਤਾਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਜੀਨੇਇਹੁਕਾਰਣਕੀਨਾ।ਜੋਜੇਹੜਾਸਿਖਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਸਾਥਬਾਕੈਦਕਰਦਾ
ਰਾ।ਤਿਸਕੋਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਆ।ਹੇਗੁਣੀਸਿਖਾਜਬਹਮਆਂਸਿਤਦੇ

ਲੇਇਸਨਾਨਕਰਕੈਜਪੁਜੀਪੜ੍ਹਕਰਕੁਰਾਪਾਣੀਐਂਗਾ।ਅਤੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾ ੨੩
ਟੇਕੀਐਗਾ।ਤਬਗੁਰੂਤੇਜੀਜਿਸੇਪੜ੍ਹਸਿਉਸੀਸਕਟਉਗੁਨੀਵੁਜਾਹਿਜੂਦਾਕਰਹੋਂਗਾ।ਤਾਸਿ
ਖਨੇਕਹਿਆਹਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਮੇਰੇਪਾਸਜੋਜੇਣਦੇਹੁਕਮਕਰਾਹੂੰਦੇਹੋਗਾ।ਤਾਸੇਰੀਂਗਿਆ
ਗੁਤਕਰੋਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈਸਿਖਾਜਹਾਸਹਿਦਾਹੈਗੇਤਹਾਗੁ
ਸਹਿਦਾਹੋਵੈ।ਤਾਉਸਸਿਖਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕਾ
ਹੁਕਮੁਸਿਰਪਰਮੰਨਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਪਰਭਾਤਕੇਸਮੇਇਸਨਾਨਕਰਕੇਜਪ
ਜੀਪੜ੍ਹਿਆ।ਅਤੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੇਅਗੇਮਸਤਕਟੇਕਿਆ।ਤਾਜਿਸਤਰਾਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਸਿਖਕੋਹੁਕਮਕੀਆਸੀ।ਤਿਉਹੀਸਿਖਨੇਮੰਨਿਆ।ਅਰੁਪੜ੍ਹਸਿਉ
ਸੀਸਗੁਰੂਜੀਕਾਜੁਦਾਕਰਛੋਡਿਆ।ਜਾਏਹੁਕਮਨਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਨੇਕੀਨਾ।ਤ
ਬਦਸਵੇਪਾਤਸਾਹੁਅਨੰਦਪੁਰਜੀਸੀ।ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਰੰਘਰੇਟਿਆਸਿਖਾਨੂੰਕ
ਹਿਆਜੋਤੁਸੀਗੁਰੂਜੀਕੋਲੈਚਲੈਆਵੋ।ਤਾਰੰਘਰੇਟਿਆਸਿਖਾਨੇਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚ
ਨਮੰਨਕਰਾਦਿਲੀਜਾਇਕੈਪਾਸਕੀਬਾਹਿਲਗਰੀ।ਅਤੇਲੋਥਚੁਰਾਇਕਰਾਵਿਚਿਪਾ
ਈ।ਤਾਲੈਚਲਿਆਇਕਰਅਨੰਦਪੁਰਜੀਦਸਵੇਪਾਤਿਸਾਹੁਕੇਹਵਾਲੇਕਰੀ।ਤਾਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾਰੰਘਰੇਟੇਗੁਰੂਕੇਬੇਟੇ।ਤਾਪਤ੍ਰਗੁਰੂਜੀਕਾਅਨੰਦਪੁਰਜੀ
ਪਹੁਤਾ।ਅਤੇਸੀਸਾਦਿਲੀਵਿਚਿਸਿਖਾਕੇਹਥਆਇਆ।ਤਾਪਤ੍ਰਕਾਵੇਹਰਾਅ
ਨੰਦਪੁਰਜੀਹੋਇਆ।ਅਤੇਸੀਸਕਾਵੇਹਰਾਦਿਲੀਵਿਚਿਹੋਇਆ।ਅਰੁਦੋਨੋ
ਠੋਰਚੰਦਨਕੀਚਿਖਾਬਣੀ।ਅਤੇਫੂਲਾਹੁਕੇਅਰੁਅੰਬੀਰਪੁਕੇਗੁਰੂਜੀਕੇਬਿਬਾਂਨ

ਊਪਰਅੰਬਾਰਹੋਇਗਏ॥ਅਰੁਅਸੀਖਈਠੌਰਕੀਰਤਨਹੋਏ॥ਅਤੇਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹੂਏ॥ਅਰੁਬੜਾਜੈਜੈਕਾਰਹੂਆ॥੧੨॥ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ਸਾਖੀਪੂ
ਰੀਹੋਈ॥ ॥ਅਗੈਸਾਖੀਦਿਸਵੇਂਅਧਿਆਇਕੀਤੁਰੀ॥ ॥ਜਾਂਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦੁ
ਰਜੀਕਾਕਾਰਨਹੋਇਆ॥ਤਾਂਸਿਖਦੇਖਕੇਰੁਦਨਕਰਨ ਲਗੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮ
ਕੀਤਾ॥ਹੇਭਾਈਸਿਖੋਗੁਰੂਤਾਂਸਰੀਰਮਾਹਿਨਿਰਵੈਰਥਾ॥ਉਨਕਉਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮ
ਨਥਾ॥ਮਾਨਅਪਮਾਨਸਮਾਨਥਾ॥ਅਰੁਮਰਨਜੀਵਨਸਮਾਨਥਾ॥ਜੋਜੀਵਾਦਿਆਂ
ਭੀਨਿਰੰਕਾਰਸਰੂਪਥੇ॥ਅਰੁਸਰੀਰਕੇਛੂਟਿਆਂਭੀਜਾਇਜੋਤੀਮਾਹਿਜੋਤਸਮਾਵਤੇਹੈ
ਨ॥ਅਤੇਜੋਕੋਈਉਨਕੋਮੂਆਜਾਨਕਰਰੋਵੈਗਾ॥ਸੋਭੂਲੇਗਾ॥ਤਾਂਸਿਖਾਂਨੇਗੁਰੂਕਾਬ
ਚਨਪਾਇਕਰਰੁਦਨਛੋਡਦਿਤਾ॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਆ॥ਹੇਭਾਈਸਿ
ਖੋਤੁਰਕਾਂਕਉਨਾਕਰਕੇਮਾਰਨਾਹੈ॥ਅਬਤੁਰਕਕਉਨੇਪਾਇਚੁਕੇਹੈਨਾ॥ਸੋਤੁਰਕਾਂਕਮ
ਰਨੇਕੀਵਾਰੀਹਮਾਰੀਆਈਹੈ॥ਅਤੇਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਦੇਸਾਥਉਨਹੁਨੇਤਦੀਕੀ
ਨੀਹੈ॥ਸੋਗੁਰੂਨੇਉਨਕਾਂਕੋਊਦੇਸਨਧੀਸਿਮਾਰਿਆ॥ਅਰੁਕੋਊਉਨਕਾਖੂਨਨਹੀ
ਕੀਆਥਾ॥ਅਤੇਅਪਨੇਮਜਬਕੇਪਖਕਰਕੇਉਨਹੁਨੇਤਦੀਕੀਨੀਹੈ॥ਸੋਇਤਕਰਕੇ
ਤੁਰਕਕਉਨੇਪਾਇਚੁਕੇਹੈਨਾ॥ਜੋਐਸੇਗਰੀਬਾਂਨੀਆਮਹਾਪੁਰਖਾਂਕੇਸਾਥਤਦੀਕ
ਸੋਤੁਰਕਉਨੇਬੜੀਅਨੀਤਕੀਨੀਹੈ॥ਅਤੇਤੁਰਕਾਂਨੇਅਪਨਾਹੀਘਾਤਕੀਨਾਹੈ॥ਅ
ਰੁਤੁਰਕਾਂਕਉਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਨੇਕਉਨਾਕੀਆਹੈ॥ਅਤੇਮੈਂਮਾਰਵਾਇਨਕੋਦੇਵਾਂਗਾ
ਹੀ॥ਤਾਂਫੇਰਿਕਿਤਨਾਇਕਕਉਛੁਕਾਲਬੀਤਿਆ॥ਤਾਂਖਾਨਸੇਜੀਕੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁ

ਕਾ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਰਣ ਖੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਤੁਰਕਾਂ ਸਾਥ ਜੁਧ ਕਰੀਐ। ਅਰੁ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੀਐ। ਤ ੦੨੪
ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਤੁਰਕ ਤਾ ਮਹਾਂ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਦੇਸ
ਬਦਸਲਾਖ ਮਿਥਾ ਚਲਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੈ ਕੁਝਾਈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਏ
ਤੁਕ ਗਾਵੇ। ਜੋ ਤੁਰਕਾਂ ਕੋ ਖਤ ਲਿਖਹੁੰ ਮਾਗਾਂਗੇ। ਤਾ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਚੇ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਜੀ ਜੇ ਏਉ ਤੁਰਕ ਮਰਦੇ ਤਾ ਕੁਨੀਸ ਨਾ ਹੁ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਖਤ ਲਿਖਿਆ।
ਅਤੇ ਖਤ ਕਾ ਨਾਉ ਜਾਫਰਨਾਮਾਂ ਰਖਿਆ। ਅਰੁ ਏਹਾ ਖਤ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੁਛੁ ਵੀ ਜਸਾੜ
ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਖਤ ਮਾਹਿ ਕੇਤੇ ਹੀ ਫਰਦਾਂ ਲਿਖੇ। ਅਰੁ ਕੇਤੀਆ ਹੀ ਰਬਾ
ਈਆ ਲਿਖੀਆ। ਅਤੇ ਕੇਤੀਆ ਹੀ ਬਾਦਸਾਹਾਂ ਕੀਆਂ ਸਾਖੀਆ ਲਿਖੀਆ। ਅ
ਰੁ ਕੁਛੁ ਅਪਨੀ ਹਕੀਕਤ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖੀ। ਜੋ ਅਪਨੀ ਹਕੀਕਤ ਤਾ ਇਸ ਦੂ ਜਾਣ
ਖੀ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਉਰੰਗ ਸਾਹੁ ਕੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਲਿਖਿਆ। ਜੋ ਤੇਰ
ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕੇ ਤਖਤ ਊਪਰ ਬੈਠਾਇਆ ਥਾ। ਤਾ ਤੂੰ ਅਦਾਲਤ ਕਰਤਾ। ਅ
ਰੁ ਇਨਸਾਫ ਕਰਤਾ। ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾ ਕਰਤਾ। ਅਤੇ ਜਬ ਕਾ ਤੂੰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੂਆ ਹੈ। ਤਬ
ਕਾ ਤੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੀ ਕਰਤਾ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਨਸਾਫ ਕਾ ਫੈਲ ਕੋਊ ਨ ਹੀ ਕੀਆ
ਥਨ ਤਾ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਤੈਨੇ ਏਹੁ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਨੀ। ਅਰੁ ਮੈ ਤਾ ਇਕ ਪਥਰ ਕੇ ਟੁਟੇ
ਰੇ ਊਪਰ ਬਸੇਰਾ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਕੋਊ ਤੇਰਾ ਮੈ ਦੇਸ ਨਹੀ ਖਾਦਾ ਥਾ। ਕੋਊ ਤੇਰਾ ਗਾਊ ਨਹ
ਖਾਦਾ ਥਾ। ਅਰੁ ਰਿਜਕ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਦੀਆ ਖਾਦਾ ਥਾ। ਅਰੁ ਨਿਰਦਾਹੇ ਫਕੀਰੀ ਕੀ
ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਅਰੁ ਬੇਤਕਸੀਰ ਪਾਹਿਲੇ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਤੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ

ਆਕੈ ਸਾਬਰ ਲਕੇ। ਅਰੁ ਜੈਸਾ ਤੂ ਬੇਇਨਸਾਫ ਹੈ ਤੈਸੇਰਾ ਜੋ ਕੁੀ ਬੇਇਨਸਾਫ ਬੋ ਸੋ
ਰਣੀਮਨ ਲਕੇ ਤੂ ਮੋਨੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਮਾਰੇ। ਫੇਰਿ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤੀ ਆ ਮਾਰੀਆ। ਅਰੁ ਮੇ
ਰੇ ਖਜਾਨੇ ਲੂਟੇ। ਅਤੇ ਐਰਤ ਮਾਰੀਆ। ਸੋ ਤੇਰੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਕੈ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਐ
ਸਾ ਕੂਆ ਮਹੂ ਆਖੈ। ਪਰ ਏਹੁ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਤੁਮਾਰੇ ਹੀ ਪਰ ਮੈ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਾਹਿਦ ਕੇ ਖ
ਰ ਮੈ ਤਉ ਇਨਸਾਫ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਾ ਤੋ ਐ ਜਾ ਇਨਸਾਫ ਹੈ। ਨਾ ਤਿਲਾ ਜਿਤਨੀ ਕਿਸੀ ਕੀ
ਕੁਣਿਆਈ ਰਹਿ ਜਾਵਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਿਲਾ ਜਿਤਨੀ ਕਿਸੇ ਕੀ ਬੁਰਿਆਈ ਰਹਿ ਜਾਵਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੋਨੋ ਕਾ ਫਲ ਦੇਤਾ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਦਾਲਤ ਪ
ਰ ਬੈਠੇਗਾ। ਅਰੁ ਤੁਮ ਸਿਉ ਪੂਛੈਗਾ। ਜੋ ਰਾਮਦਾਸ ਨੇ ਤੇਰਾ ਕੀ ਫੇੜਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਉ
ਸ ਸਾ ਖੁਦਾ ਐਸੀ ਤਦੀ ਕੀਨੀ ਹੈ। ਤਬ ਤੂ ਉਸ ਕਿਆ ਜਬਾਬ ਕਰੇਗਾ। ਅਰੁ ਪਰਵਦਗਾਰ
ਹੁ ਜੋ ਓਹੁ ਦੁਖ ਤਾਆ ਇਆ ਹੈ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇ ਮੈ ਤੂ ਦਾਵਨ ਗੀਰ ਹੋਵੈ
ਗਾ। ਅਰੁ ਆਗੇ ਹੀ ਕੋ ਈਜ ਬਾਬ ਸਾਹੇ ਦੂਰਾ ਖਾ। ਨਹੀ ਤਾ ਦੋਜਕ ਕੀ ਸਜਾਈ ਮਲੇਗੀ
ਅਰੁ ਉਹਾ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਮੈ ਬਾਦਸਾਹ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਇਕੁ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਜ
ਬ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ਯਹ ਬਾਤ ਹੋਵੈਗੀ। ਜੋ ਮੈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੈ ਜਉ ਖਾਵਤਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਏਹ ਤੂ
ਤੁਮਾਰੀ ਤੂ ਤੈ ਪਾਰ ਨਹੀ ਕਰੈਗੀ। ਪਰ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਜੇਤੇ ਯੋਵੈ ਹੈ ਨ ਜਸ ਤੂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੈ ਜ
ਉ ਖਾਵਤੇ ਹੈ। ਜੋ ਓਹੁ ਕਨਸਾਦ ਲੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਨ। ਜੋ ਤੂ ਦੂਲੀ ਹੋਇ ਜਾਵੈਗਾ। ਅਤੇ ਜ
ਉ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ਯਹ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਜੋ ਮੈ ਕੁਰਾਨ ਪੜਤਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਭੀ ਤੁਝੈ ਪਾਰ ਨ
ਹੀ ਕਰਤੀ। ਪਰ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਕੁਰਾਨ [illegible] ਜਬਾਨ ਸਾਥ ਪੜਿਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੂਆ। ਅ

ਕੁਆਮਨਾਬਿਨਾਛੁਟਣਾਨਹੀਹੋਂਦਾ।ਅਤੇਦਰਗਾਹਪੰਖੀਕੇਪਰਾਂਉਪਰਸਾਰਾਕੁਰਾਂਨਲਿਖਿ
ਆਹੁਆਹੈ।ਅਤੇਆਮਨਕੁਰਾਨਕਾਂਕੋਈਨਹੀਕਰਦਾ।ਜੋਓਹੁਕਉਨਸਾਦੂਜੀਹੋਇਗਇਆ
ਹੈ।ਜੋਤੂਦੂਜੀਹੋਇਜਾਵੈਗਾ।ਅਤੇਜੇਤੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਪਾਹਿਬਾਤਹੋਇਜੋਮੈਂਜੋਮੈਖੁਦਾਇ
ਕੀਬੰਦਗੀਕਰਤਾਹੋ।ਜੋਇਹੁਬੰਦਗੀਭੀਭੁਲੇਪਾਰਨਹੀਕਰਦੀ।ਪਰਕਾਹੇਤੇਜੋਇਹੁਬੰ
ਦਗੀਸਾਹਿਬਦੀਨਾਹੀ।ਜੋਚਾਰਰਵਾਇਤਾਗੋਡੇਤੇਹਥਰਖਕੇਪਟਛਦੀਆਂ।ਤਾਂਕਿਆਹੁ
ਆ।ਜੋਇਸਬੰਦਗੀਕਰਕੇਸਾਹਿਬਰਾਜੀਨਹੀਹੋਂਦਾ।ਬੰਦਗੀਖਾਸੀਨਫਸਕੀਮੁਲਾ
ਫਤਹੈ।ਉਹਾਇਹੁਬੰਦਗੀਮਨਜੂਰਹੈ।ਜੋਤੂਉਨਾਨਫਸਕਉਫਰਬਾਕਰਤਾਰਹਿਆ
ਹੈ।ਅਤੇਨਫਸਕੀਖੁਸੀਕੋਮੁਰਾਦਬਖਸਅਰੁਦਾਰਾਜਾਹੁਕਮਾ।ਅਤੇਨਫਸਕੀਖੁਸੀ
ਕੋਤੂਅਪਨਾਕਿਬਲਾ।ਗਾਹਬਾਪਮਾਰਿਆ।ਅਰੁਸਾਹੁਜਹਾਦੁਨੀਆਂਨਿਆਮਤਕਾਅ
ਦਬਕੁਰਾਨਮੈਸਾਹਿਬਨੇਕਰਣਾਫੁਰਮਾਇਆਹੈ।ਜੋਤੈਨੇਕੁਰਾਨਕਾਕਹਿਆਬੀਨ
ਹੀਮੰਨਿਆ।ਅਤੇਤੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਪਾਹਿਬਾਤਹੋਇਜੋਮੈਉਮਤਪੈਕੰਬਰਕੀਹਉ।
ਅਤੇਮੇਰੀਸਿਫਾਤਪੈਕੰਬਰਕਰੇਗਾ।ਜੋਇਹੁਬਾਤਭੀਭੁਲੇਪਾਰਨਹੀਕਰਤੀ।ਪਰਕ
ਹੇਤੇਜੋਪੈਕੰਬਰਨੇਫੁਰਮਾਇਆਹੈ।ਜੋਮੇਰੀਉਮਤਤਾਓਹੀਹੈ।ਅਰੁਮੈਉਨਾਕੀ
ਸਿਫਾਤਕਰਾਂਗਾ।ਜੋਜਿਨਾਨੇਮੇਰੀਆਗਿਆਮੰਨੀਹੈ।ਅਤੇਮਰਕਾਇਹੁਅਰਥਹੈ।ਜੋ
ਕਈਬਾਤਾਂਤੇਛੋਡਨੀਆਂਕਹੀਆਂਹੈਨਾ।ਅਰੁਕਈਬਾਤਾਂਪਕੜਨੀਆਂਕਹੀਆਂਹੈਨਾ।
ਜੇਤੂਖੁਦਾਇਕਾਇਹੁਕਹਿਆਮੰਨਿਆ।ਤਾਂਤੇਰੀਸਿਫਤਖੁਦਾਇਕਿਉਕਰਕਰੇਗਾ।
ਅਤੇਫੇਰਿਕੁਰਾਨਮੈਫੁਰਮਾਇਆਹੈ।ਅਰਦੁਨੀਆਂਜੀਫਤਨਾਹੈ।ਤਾਨਿਬਾਹਾਕਿਬਲਾ

ਬਨਾ॥ਸੋਇਸਕਾਏਹੁਅਰਥਹੈ॥ਜੋਦੁਨੀਆਂਧਬੰਗਾਹੈ॥ਤਿਸਕਾਚਾਹਵੰਤਕੁਤਾਹੈ॥ਜ
ਬਦੁਨੀਆਂਧੁਰੰਗਾਧੂਈਤਬਹਰਾਂਅਧੂਈ॥ਕਿਉ॥ਜੋਤਿਸੁਹਰਾਮਕੋਂਡੇਨੇਣੇਤਾਈਕੜਕੀ
ਆਹੈ॥ਜੋਲੋਕਾਂਕੋਂਖਸਖਸਕੇਤਾਲਕੁਰੇਹੈਂਨਾ॥ਅਤੇਤਿਨਹੁਤਾਲਹੁਕਨਾਂ॥ਜਉਰਾਖਉ
ਰਾਰਾਖਿਆਹੈ॥ਅਤੁਧੋਕੋਂਬਰਕੀ॥ਸਿਫਤਕੀਉਮੈਦਰਾਖਤੋਂਹੋ॥ਸੋਇਨਬਾਤਹੁ •
ਹਾਜਾਹੋਇਜਾਦੁਣਾਹੈ॥ਅਤੇਜੋਤੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਘਹਬਾਤਹੋਵੈ॥ਜੋਮੈਹਿਦੂਆਂਕੀਬੁ
ਤੁਪਰਸੁਤੀਦੂਰਕਰੀਹੈ॥ਜੋਤੂਤਾਉਲਟਾਬੁਤਅਰਾਸਤਾਕੀਤੇਹੈਨਾ॥ਸੋਓਹੁਬੁਤਤੈਨੂੰਫਾਹੇ
ਹੈਨਾ॥ਜੋਜਿਨਾਬੁਤਾਂਅਗੇਲਾਖਹੀਹਿੰਦੂਸਿਜਦਾਕਰਤੇਥੇ॥ਤੁਬਰੋਟੀਆਂਖਾਂਦੂਦੇਖੇ
ਤਾਫਰਿਧਾਰੇਧਾਰੂਹਿੰਦੂਆਂਨੇਬੁਤਬਣਾਇਕੇਉਨਹੁਨੇ॥ਜਿਜਦਾਕਰਣੀਆਂ॥ਅ
ਫੁਤਬਹੀਰੋਟੀਖਾਈ॥ਜੋਉਨਹੁਨੇਆਪਣਾਨੇਮਤਾਨਹੀ ਸੀਰਾਦਾਵਣਾ॥ਕਿਉ॥ਸੋਇਕ
ਬੁਤਫਠਾਤੇਲਾਖਹੀਬੁਤਬਣੇ॥ਅਤੇਸਾਹਿਬਲੋਕਾਂਨੇਏਹੁਬੁਤਫਾਹਿਣਾਕੁ॥ਹਿਆਜੀ
ਰੁਖਾਈ॥ਬੁਸੂਕਨਖੁਦਰਾਕਿਬੁਤਾਸਿਕਸਤਨਈਨ.ਸੂ॥ਬੁਗੁਜਰਜਿਖੁਦੀ॥ਜਿਕੋਦਰਸਤ
ਨਈਸੂ॥ਦਰਿਗੋਸੈਖਾਤੁਰੀਅਜੀਜਾਕੁਨਾਦਾਰੇਮਜਹਬੁਮਾਰੋਜੋਨਿਸਤਨਈਨਸ॥
੧॥ਇਸਕਾਅਰਥਏਹੁਹੈ॥ਫਾਹਣਾਆਪਣੇਆਪਕਾਬੁਤਕਾਫਾਹਣਾਏਹਹਈ॥ਤੁਖੁ
ਦੀਖੀਉਲੰਘਤਾਹੋਵਣਾਏਹੁਕੇਦਖੋਫੁਟਣਾਏਹਹਈ॥ਤੇਸਾਹਿਬਲੋਕਾਂਦੀਖੁਸੀਲੈਣੀਰੇ
ਸੇਬਾਹਿਣਾਵਿਚਿਪੰਥਅਸਾਡੇਦੇਏਹੋਹਈ॥ਜੋਜਿਨਾਨੇਖੁਦੀਨੂੰਮਾਰਿਆਹੈ॥ਤਿਨਾਨੇ
ਨਫਬੁਤਫਾਹੇਹੈਨਾ॥ਪਰਕਾਹੇਤੇਜੋਪਬਲਾਬੁਤਾਦੀਮਾਉਖੁਦੀਹੈ॥ਅਤੇਨਫਤੇਕੁਰੋਣ
ਬੁਤਖੁਦੀਥੀਪੈਦਾਪਏਹੋਵੇਹੈਨਾ॥ਅਤੁਜੋਖੁਦੀਨਹੀਮਾਰੀਤੇਹੋਵੁਬੁਤਫਾਹਿਣਾਚਾਹੇ॥ •

ਹੈ।ਜੋਤੈਉਲਪਾਖ੍ਯਤਅਭਾਸਤਾਕਰਦਾਹੈ।ਅਤੇਤੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਪਾਹਿਬਾਤਹੋਵੈਜੋ ੨੯
ਮੈਹਿਦੂਤੁਰਕਕੀਤੇਹੈਨ।ਅਰੁਦੀਨਕਾਪ੍ਰਵ੍ਰਤਾਏਆਹੈ।ਜੋਪਾਹਿਬਾਤਭੀਤੁਝੇਪਾਰ
ਨਹੀਕਰਤੀ।ਕਾਹੇਤੇਤੂਜੋਕਹਿਤਾਹੈ।ਜੋਮੈਦੀਨਕਾਪ੍ਰਵ੍ਰਤਾਏਆਹੈ।ਸੋਉਨਹੂਨੇਕੋ
ਨਸੀਖ੍ਯਾਤਭੁਰਕੁਹੋਏ।ਕਰਪਕੜੀਹੈ।ਅਰੁਬੇਟੀਬੇਟੇਕਾਪਿਆਰਐਸਾਹੀਹੈ।ਅਤੇਕਾ
ਮੇਕ੍ਰੋਧੀਅਰੁਲੋਭੀਮੋਹੀਅਹੰਕਾਰੀਐਸੇਹੀਹੈਨ।ਅਰੁਜੋਤੂਕਹੈ।ਜੋਮੈਉਨਸਿਉਖ੍ਯ
ਤਪਰਸਤੀਛੁਡਾਈਹੈ।ਸੋਬੜਾਭਾਈਜੋਇਨੇਕਾਰੂਪਾਹੈ।ਜੋਸੁਇਨੇਰੂਪੇਸਾਬਾਂਧਿਆ
ਰਹੈ।ਤਾਕੋਛੁਡਾਵਾਈਬੀਰਿਹੇਆਇਗਾਇਆ।ਜੋਬੜਾਭਾਈਜੋਇਨਾਰੂਪਾਖ੍ਯਤਾਕਾਕਿਉ
ਕਰਹੈ।ਜੋਖ੍ਯਤਕਾਠਕੀਚੋਕੀਉਪਰਬਸੇਰਾਕਰਤੇਹੈਨ।ਅਤੇਸੁਇਨਾਰੂਪਾਦਿਲਕੀਚੋ
ਕੀਉਪਰਬਸੇਰਾਕਰਤਾਹੈ।ਅਤੇਉਨਾਖ੍ਯਤਾਕੋਤਾਭੁਕੋਈਨਾਹੀ।ਅਰੁਚੋਰਾਨਮਾਹਿਪੜੇ
ਰਹਿਤੇਹੈਨ।ਅਤੇਸੁਇਨੇਰੂਪੇਚੋਰਕੋਦਿਲਕੋਭਉਰਹਿਤਾਹੈ।ਸਾਤਿਕੋਈਲੈਨਜਾਵੈ।
ਤਾਤੇਸੁਇਨੇਰੂਪੇਕੋਜੰਦੇਮਾਰਛੋਡਦੇਹੈਨ।ਜਾਗੇਤੈਉਨਕੋਅਜਾਰਦੇਦੇਖਰਾਬਕੀਆ
ਹੈ।ਸੋਏਹੁਹਿਸਾਬਤੂਨੇਦੇਦੂਨਾਆਦੋ।ਅਤੇਜੋਤੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਪਾਹਿਬਾਤਹੋਏ।ਜੋਮੈ
ਸਰੇਕੋਕਾਹਿਉਪਰਦਰੁਸਤਖ੍ਯਾਹੋ।ਤਬਪਾਹਿਬਾਤਭੀਤੁਝੇਪਾਰਨਹੀਕਰਤੀ।ਪਰ
ਕਾਹੇਤੇਜੈਸੇਤੂਅਪਨੇਸਰੇਉਪਰਕਾਇਮਹੈ।ਅਰੁਜੋਸੇਤੂਸਰੇਕਰਕੇਛੂਟਣਮਾਨਤਾਹ
ਰਹਿ।ਤੈਸੇਸਭੁਪੰਥਆਪਕੋਛੂਟਾਮਾਨਤੇਹੈਨ।ਸੋਛੂਟਨਕਾਅਰਥਨਾਤੇਨੇਹੀਸਮਾਝਿਆ
ਹੈ।ਨਾਪੰਥਵਾਲਿਆਨੇਹੀਸਮਝਿਆਹੈ।ਅਰੁਛੂਟੇਵੀਹੀਹੈਨ।ਕਿਨੇਕੋਖੁਦੀਸੋਖਲਾ
ਸਕੀਆਹੈ।ਅਤੇਜਬਲਗਖੁਦੀਸਾਬਹੈਤਬਲਗਬਾਂਧਿਆਹੂਆਹੈ।ਛੂਟਿਆ

ਨਹੀ।ਅਰੁਜਬਪੰਥਪ੍ਰਕਰਕੇਬਖਸੀਂਦੇ।ਤਾਸਾਹਿਬਕਾਭੁਜਨਕੋਊਨਾਕਰਤਾ।ਅ
ਤੇਸਾਹਿਬਲੋਕਾਂਕਾਮੁਹਤਾਜਕੋਨਹੋਤਾ।ਸੋਸਾਹਿਬਲੋਕਾਂਦੀਖੁਸੀ।ਬਿਨਾ।ਅਰੁਪਰ
ਮੇਸਰਕੇਭੁਜਨਾਬਿਨਾਕੋਈਮੁਕਤੁਹੋਇਆਚਾਹਤਾਹੈ।ਸੋਤਿਸਕਾਦਾਵਾਝੂਠਾਹੈ।
ਅਤੇਤੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਯਹਿਬਾਤਹੋਇਜੋਲੋਕਮੇਰਾਜਸਕਰਤੇਹੈਨ।ਸੋਇਤੁਕਰਕੇਮੈ
ਫੂਲਤਾਹਾਂ।ਤਾਇਹੁਬਾਤਭੀਤੁਝੇਪਾਰਨਹੀਕਰਤੀ।ਪਰਕਾਹੇਤੇਜੋਹਿਰਦੇਮੈਝੂਠਨੂੰਦੂਰਰੇਹੂ
ਏਹੈਨ।ਇਕਤੋਢੰਢੋਰਾਆਪਣੇਮਤਬਲਕਾਹੈ।ਅਰੁਦੂਜਾਢੰਢੋਰਾਜਬਾਰਬਕਾਹੈ।
ਅਤੇਆਪਣੇਮਤਬਲਕਰਕੈਕਿਸੀਕੀਖੁਸਾਮਤਕਰਤਾਹੈ।ਤਾਅੰਤਹਿਕਰਨਮੈਇ
ਉਪਜਾਕਹਿਤਾਹੈ।ਜੋਇਹੁਤਾਂਇਸਬਨਲਾਇਕਨਾਹੀ।ਜੋਮੈਕਹਿਤਾਹੋ।ਪਰਕਾਂਮ
ਜੋਪਜਦਾਹੈ।ਇਤਕਰਕੇਕਹਿਤਾਹੈ।ਅਰੁਜਿਸਕੀਖੁਸਾਮਤਕਰਤਾਹੈਸੋਤਾਇਹੁਜਾਚ
ਹੀਮਾਨਲੇਤਾਹੈ।ਪਰਕਾਹੇਤੇਜੋਆਪਜੋਝੂਠਾਹੈ।ਅਤੇਝੂਠਹੀਉਪਰਪਰਸੰਨਹੋਤਾਹੈ
ਪਰਸਾਹਿਬਉਸਕੇਅੰਤਹਿਕਰਨਕੀਸਾਖਪਹੁਚਤਾਹੈ।ਅਰੁਮੁਖਕੀਬਾਤਨਹੀਮੰਨ
ਤਾ।ਸੋਅੰਤਹਿਕਰਨਕਾਢੰਢੋਰਾਆਪਹੀਸਾਹਿਬਨੇਫੇਰਿਆਹੂਆਹੈ।ਅਰੁਢੰ
ਢੋਰਾਏਦੂਜਾਲੋਕੋਸਿਊਂਢੰਢੋਰੇਕੀਬਾਤੁ[illegible]ਕੁਛੁਨਹੀਪਹੁੰਚਾਂਨੀਜਾਂਦੀ।ਤਾਤੇਸਾਹਿ
ਬੁਇਸਕੇਭੁਲੇਫੇਨਮਾਂਨਤਾਹੈ।ਅਰੁਲੋਕਾਂਕੇਮੁਖਕਾਕਹਿਆਨਹੀਮਾਂਨਤਾ।ਅਤੇ
ਆਪਣੇਮਤਬਲਦੂਜਸਤੇਲੋਕਫੇਰਨਕਾਭੀਜਸਕਰਤੇਬੇ।ਜੋਠੇਰਿਊਸਕੋਭੀਸਾਹਿਬੁ
ਲੇਦੋਜਕਮੈਜਲਾਇਦੀਆਖਾ।ਅਰੁਤੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਯਹਿਬਾਤਹੋਵੈਜੋਸਾਹਿਬੁ
ਸਤਾਰਹੈ।ਜੋਮੇਰੇਉਪਰਸਤਾਰੀਕਰੇਗਾ।ਸੋਇਹੁਬਾਤਭੀਤੁਝੇਪਾਰਨਹੀਕਰਤੀ।ਪ

ਠਕਾਹੇਤੇਜੋਸਾਹਿਬਕੀਆਦੇਨੌਸਿਫਤਾਹੈਨਾ।ਅਰੁਸਾਹਿਬਕੇਹਾਥਸਾਹਿਦੇਨੈਕਰੁਛੀ
ਆਹੈਨਾ।ਸਤਾਰੀਕੀਤੁੀ।ਅਰੁਕਹਾਰੀਕੀਤੁੀ।ਅਤੇਜਬਤੈਕਿਸੀਉਪਰਸਤਾਰੀਕਰੀ
ਹੋਵੈਗੀ।ਤਬਤੇਰੇਉਪਰਭੀਸਤਾਰੀਕੀਕਰਨੀਛੀਡਾਰੇਗਾ।ਅਰੁਜਬਤੈਕਿਸੀਉਪਰ
ਕਹਾਰੀਕਰੀਹੋਵੈਗੀ।ਤਾਤੇਰੇਉਪਰਭੀਕਹਾਰੀਕੀਕਰਨੀਛੀਡਾਰੇਗਾ।ਅਤੇਇਉਨ
ਹੀ।ਹੋਤਾਜੇਕੋਈਜੀਐਸੇਕਿਕਰਅਰੁਫਲਅੰਬਕੁਕਾਨੂਲੀਐ।ਤਾਤੇਜੈਸਾਕੋਈਜੀਐ
ਗਾਤੈਸਾਹੀਨੂਲੀਐਗਾ।ਤਾਫੇਰਿਬਹੁਰਿਗੁਰੂਜੀਨੇਇਹੁਬਚਨਲਿਖਿਆ।ਜੋਖਬ
ਰਦਾਰਹੋਹੁ।ਖਾਲਸਾਜੀਪੈਦੇਹੂਆਹੈ।ਅਤੇਖਾਲਸਾਤੁਸਾਸਿਉਅਪਨਾਬੈਰਲੈ
ਵੇਗਾ।ਹੁਣਹੋਵੇਗਾਨਾਹੀ।ਅਰੁਜੋਸਿਖਗੁਰੂਕਾਖਤਲੈਕਰਗਇਆਸੀ।ਤਿਸਕਾ
ਨਾਉਭਾਈਦਾਇਆਸਿੰਘਸੀ।ਜਾਨਰੰਗਸਾਹੁਨੇਖਤਕੀਇਹੁਪਾਲਿਵਾਚੀ।ਤਾਨਰੰ
ਗਸਾਹੁਭਾਈਦਾਇਆਸਿੰਘਕੀਓਰਦੇਖਤਾਭਇਆ।ਅਰੁਦੇਖਕਰਕਹਿਆਜੋ
ਭਾਈਖਾਲਸਾਪੈਦੇਹੂਆਹੈ।ਤਾਭਾਈਦਾਇਆਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆਹਾਂਜੀਖਾਲਸਾ
ਪੈਦੇਹੂਆਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਨਰੰਗਸਾਹੁਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈਦੁਖੁਪਾਏਗਾ।ਹੁਣੇਤਾਭੀ
ਸਨੇਪੈਦਾਨਹੀਸੀਹੋਇਆ।ਤਾਇਹੁਗਲਕਹਿਕਰਨਰੰਗਸਾਹੁਮਰਗਇਆ।ਤਾਂ
ਖਤਸਾਹਿਬਹੁਤਕੁਛੁਗੁਰੂਜੀਨੇਲਿਖਿਆਸੀ।ਪਰੁਇਥੇਪੋਥੀਮਾਹਿਕੁਛੁਕੁਛੁਜੈਸ •
ਹੀਲਿਖਿਆਹੈ।੧੩।ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ। ।ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ।
।ਅਗੈਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ।ਤਾਂਨਰੰਗਸਾਹੁਕੀਪਿਛੇਨਰੰਗਸਾਹੁਕਾਬੇਟਾ
ਬਹਾਦਰਸਾਹੁਤਖਤਉਪਰਬੈਠਾ।ਤਾਫੇਰਿਬਹਾਦਰਸਾਹੁਪਾਸਹਭਾਈਅੰਦੇ

ਪਾਤਿਸਾਹੀਖੋਹਿਲੀਤੀ॥ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਅਜਰੈਬਖੀਲਸਕਰਪੈਦੇਕੀਤੇ॥ਅਤੁ
ਬਹਾਦਰਸਾਹੁਕੇਭਾਈਆਸਾਬਜੂਪਕਰਕੈਫੇਰਿਪਾਤਿਸਾਹੀਕੇਤਖਤਉਪਰਬ
ਹਾਦਰਸਾਹੁਕੋਬੈਠਾਇਆਥਾ॥ਤਾਉਜੀਦਿਨਕਾਬਹਾਦਰਸਾਹੁਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਾ
ਬਹੁਤਪੀਛਾਉਕਰਤੋ॥ਅਤੁਸੇਦੇਕੀਆਂਵਾਣੀਆਬੁਜੇ॥ਅਤੇਪ੍ਰੇਮਕੇਖਤਾਲਿਖੇ॥ਜੇ
ਮੇਰਾਦਿਲਬਹੁਤਾਰੇਦਰਸਨਕੋਚਾਹਿਤਾਹੈਜਰੂਰ॥ਅਤੁਮੁਝੇਦਰਸਨਦੇਵਣਾਜੀ॥ਤ
ਬਗੁਰੂਜੀਨੇਦਖਣਪੂਰਬਜਾਂਵਣਾਥਾਹਿਸੀ॥ਤਾਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਉਥੇਗਏ॥ਤਾਉਸੀਅਵ
ਗਿਸਾਹਿਆਗਰੇਆਇਹੋਇਆ॥ਤਾਬਹਾਦਰਸਾਹੁਗੁਰੂਜੀਉਥੇਉਤਾਰਿਆਹੋਇਆ
ਸੀ॥ਤਾਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਦਰਵਜੇਕੇਉਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ॥ਤਾਅਗੇਦਰਵਾਨੀਆਂਨੇਕ
ਹਿਆ॥ਹੇਗੁਰੂਜੀਤੁਮਸਸਤ੍ਰਰਾਖਕਰਅੰਦਰਜਾਵਹੁ॥ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਆਹੇ
ਭਾਈਅਸਾਂਤਾਇਵੇਹੀਸਸਤ੍ਰਾਸਣੇਅੰਦਰਜਾਵਣਾਹੈ॥ਅਤੁਅਸੀਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਦੇ
ਲਿਖੇਮੂਜਬਆਏਹਾਂ॥ਅਤੇਸਾਂਨੂੰਤਾਮਿਲਣਦੀਗਰਜਭੀਕੋਈਨਾਹੀ॥ਅਤੁਤੁਮ
ਜਾਇਕਰਬਾਦਸਾਹੁਕੋਪੂਛਿਆਵੋ॥ਤਾਦਰਵਾਨੀਆਂਨੇਸਭੁਗਲਜਾਇਕਰਬਾਦਸਾਹੁ
ਕੋਸੁਣਾਈਆ॥ਤਾਅਗੋਬਾਦਸਾਹੁਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈ॥ਜੈਤਾਂਪਾਤਸਾਹੀਕੇਤਖਤਉ
ਪਰਉਨਾਂਹੀਕਾਬੈਠਾਇਆਬੈਠਾਹੂਆ॥ਅਤੁਜਿਉਉਨਾਕੋਭਾਵੇ॥ਤਿਉਹੀਓਹੁਅੰਦਰਆ
ਵੈ॥ਪਰਗੁਰੂਕੇਸ਼ਰੀਬਰਦਾਰਕੋਪਕੜਰਾਖਣਾ॥ਅਤੇਜਬਗੁਰੂਜੀਪਾਣੀਤਣਬੇਠ
ਤਾਹਮਆਪਣਾਹੀਪਾਣੀਦੇਵਾਂਗੇ॥ਅਤੁਜਬਹਮਾਰਾਪਾਣੀਗੁਰੂਜੀਨੇਪੀਆ॥ਤਾ
ਮੈਇਨਾਂਹੀਕਾਮੁਰੀਦਹੋਵਾਂਗਾ॥ਤਾਦਰਵਾਨੀਆਂਨੇਆਣਕਰਗੁਰੂਜੀਕੋਕਹਿਆ॥ਹੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਹੀ ਤੁਮ ਅੰਦਰ ਜਾਈਐ ਜੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕੇ ਅੰ
ਦਰ ਜਾਇ ਮਿਲੇ। ਅਰੁ ਦਰਵਾਨੀਆ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਾਰੀਬਰਦਾਰ ਕੋ ਪਕੜ ਰਖਿਆ ਸੀ
ਤਾ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਨ ਦਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀਨੀ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਨੀ ਜਾਣ ਥਾ
ਤਾ ਬਾਦਸਾਹੁ ਕਾ ਸੀਸਾ ਉਤਾਰਨੇ ਕੋ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਪਾਲੀਤ ਨਾ ਦਿਆ। ਤਾ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇ
ਆਪਕੇ ਸਰੀਬਰਦਾਰ ਕੋ ਜਾਰ ਤਕਰੀ ਹੋਈ ਥੀ। ਤਾ ਸਰੀਬਰਦਾਰ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਕਟੋਰੇ ਮ
ਹਿ ਪਾਨੀ ਪਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਪਰ ਦੀਆ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਂਗਣ ਪੁਰ ਸਾਹ
ਲਗੀ ਹੂਈ ਸੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਓਹੁ ਅੰਗੂਠਾ ਧੋਇ ਲੀਨਾ। ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਪਾਨੀ ਤਾਇ ਸੀਕੋ ਚਾਹੀਤਾ ਥਾ। ਅਰੁ ਪੀਵਨਾ ਤੋ ਨਾਹੀ ਸੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਬਾਦਸ
ਹੁਕੀ ਨਿਸਾ ਕਰ ਬੈਠੇ। ਤਾ ਇਕ ਤੁਰਕ ਬਾਦਸਾਹੁ ਕਾ ਦੀਵਾਨ ਸੀ। ਤਾ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੋ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਥ ਤੁਮਾਰਾ ਖੂਬ ਕੇ ਹਮਾਰਾ ਖੂਬ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕੋ ਤੁਮਾਰਾ ਖੂਬ ਹੈ ਅਰੁ ਹਮ ਕੋ ਹਮਾਰਾ ਖੂਬ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਸ
ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਪੰਥ ਤਾ ਐਸਾ ਹੈ। ਜੋ ਮੁਸਲੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਕਲ
ਮਾ ਪੜ੍ਹੈ ਤਾ ਹਮ ਅਰੁ ਓਹੁ ਰਲਕੇ ਖਾਇ ਲੇਵੈ। ਤਾ ਇਹੁ ਬਾਤ ਕਾ ਖਤਰਾ ਹਮ ਕੁਛੁ ਨ
ਹੀ ਮਾਨਤੇ। ਅਤੇ ਤੁਮਾਰਾ ਪੰਥ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੋ ਤੁਮ ਰਾਂਮ
ਰਾਮ ਕਹਾਇਕਰ ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਤੁਮ ਰਲਕਰ ਖਾਵੋ ਕੇ ਨਾ ਖਾਵੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕ
ਮ ਕੀਆ ਹੇ ਦੀਵਾਨ ਜੀ। ਜਬ ਹਮਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹੋਇ ਤਾ ਹਮ ਭੀ ਉਸ ਸਿਉ ਰਾਂਮ
ਰਾਮ ਕਹਾਇਕਰ ਰਲ ਖਾਵੈ। ਤਉ ਖਤਰਾ ਕੁਛੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ। ਪਰ ਜਬ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹਮਾ

ਰੀਹੋਵੈ।ਤਾਂਏਹੁਬਾਤਸੁਣਿਕਰਿਦੀਵਾਨਭੀਚੁਪਕਰਰਹਾਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਦੀ
ਵਾਨਕੀਨਿਸਾਕਰਿਹੁਈ।ਤਾਂਫੇਰਿਬਾਦਸਾਹੁਕਾਕਾਜੀਬੋਲਿਆ।ਅਤੇਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆ।
ਜੋਹੇਗੁਰੂਜੀਸਾਹਿਬਨੇਫੁਰਮਾਇਆਹੈ।ਜੋਮੈਬੰਦਾਬੰਦਗੀਕੌਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈ।ਸੋਬੰ
ਦਾਕੋਨਸੀਬੰਦਗੀਕਰੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਕਾਜੀਏਹੁਬੰਦਾਗੁਨਾਹਾਂਤੇਪਾਕ
ਹੋਇ।ਅਤੇਫੇਰਿਆਪਕੋਗੁਨਹਗਾਰਮਾਨੈ।ਜੋਏਹੁਬੰਦਗੀਬੰਦਾਕਰੈ।ਤਾਂਫੇਰਿਕਾ
ਜੀਨੇਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆ।ਹੇਗੁਰੂਜੀਜੋਬੰਦਾਗੁਨਾਹਾਂਤੇਪਾਕਹੋਇ।ਤਾਂਦਿਲਉਸਕਾਤੂਉਗੁ
ਨਹਗਾਰਨਮਾਨੇਗਾ।ਖੁਦਾਜਿਉਗੁਨਹਗਾਰਮਾਨੇਤੌਮਾਨੇ।ਜੋਸਾਹਿਬਇਸਕੇਦਿਲਕਾ
ਕਹਿਆਮਾਨੇਗਾ।ਕੇਮੁਖਕਾਕਹਿਆਮਾਨੇਗਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਕਾਜੀ
ਸਾਹਿਬਇਸਕੇਦਿਲਕਾਹੀਕਹਿਆਮਾਨੇਗਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਕਾਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਦਿ
ਲਤਾਂਇਸਕਾਚਿਤੰਨਹੈ।ਅਤੇਜਾਨਤਾਹੈਜੋਮੈਗੁਨਾਹਾਂਤੇਪਾਕਹਾਂ।ਅਤੇਦਿਲਕਿਉਕ
ਰਗੁਨਹਗਾਰਮਾਨਤਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਆਹੇਕਾਜੀਦੋਇਪਾਕੀਆਹੈਨ
।ਇਕਤਨਕੀਪਾਕੀਹੈ।ਅਤੇਇਕਮਨਕੀਪਾਕੀਹੈ।ਅਤੇਤਨਕੀਪਾਕੀਤਾਂਏਹੁਹੈ।
ਜੋਤਨਸਿਉਪਾਪਕਰਮਨਕਰਨਾ।ਅਤੇਮਨਕੀਪਾਕੀਏਹੁਹੈ।ਜੋਖੁਦੀਸੋਖਣਾਸਹੋਵ
ਣਾ।ਜੋਸਾਲਕਤਨਦੀਪਾਕੀਤੀਕਪਹੁਚਦਾਹੈ।ਜਉਤਨਕਰਤਾਹੈਤੌਪਾਪਕਰਮਤੇਤ
ਨਕੋਰਾਖਤਾਹੈ।ਪਰਮਨਕੋਖੁਦੀਜਿਉਰਾਖਨਹੀਸਕਤਾ।ਖੁਦੀਕਾਸੁਕ੍ਰਾਉਸਾਲਕਨੂੰ
ਪਰਪਰਵਲਹੈ।ਜੋਓਹੁਕਾਮਲਕੇਦੂਰਕੀਏਬਿਨਾਦੂਰਨਹੀਹੋਤੀ।ਸੋਜਬਤਨਕੀਪ॰
ਕੀਹਾਸਲਆਈ।ਤਬਗੁਨਹਗਾਰਦਿਲੋਮਾਨਿਕੋਲਾਂਮਾਨੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਕਾਜੀਨੇਕਹਿਆ॰

ਹੇਗੁਰੂਜੀਤਬਬਾਦਿਸਾਹੁਗੁਨਾਹਿਗਾਰਮਾਨਿਆ॥ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਕਾਜੀਅਬਬ
ਤਰਾਸਤੀਹੈ॥ਏਹੁਬਿਰਾਸਤੀਨਾਹੀ॥ਜਬਏਹੁਬੰਦਾਆਪਣੇਗੁਨਾਹਿਗਾਰਮਾਨੇਗਾ॥ਤਬ
ਏਸਕੋਦਿਲਕੀਪਾਕੀਭੀਸਾਹਿਬਦੇਵੈਗਾ॥ਤਾਏਸੀਉਪਰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਿਤਾਬਕੀ
ਸਾਖੀਦੀਨੀ॥ਜੋਸਾਹਿਬਨੇਕਹਿਆਹੈਜੋਮੇਰੀਦਰਗਾਹਿਮੈਜੋਗੁਨਹਗਾਰਹੋਇਕੈਆਵਤਾ
ਹੈ॥ਤਿਸਕੌਮੈਪਾਕੀਕਿਆਮਰਾਤਬਾਦੇਤਾਹਾਂ॥ਜੋਤਨਕੀਪਾਕੀਕਰਪਾਕਹੋਇਆ॥ਅਰੁਫੇ
ਰਿਗੁਨਾਹਿਗਾਰਮਾਨਿਆ॥ਤਾਏਸਬਾਤਕਰਕੇਸਾਹਿਬੁਰਾਜੀਹੋਤਾਹੈ॥ਤਾਸਾਹਿਬਉਸ
ਕੋਮਨਕੀਭੀਪਾਕੀਦੇਤਾਹੈ॥ਤਾਏਹੁਬਚਨਸੁਨਿਕਰਿਕਾਜੀਦੀਭੀਤਸਲੀਹੋਇਗਈ।
ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਉਥਾਂਸਿਉਚਲਦੇਰਹੇ॥ ੧੫ ॥ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
॥ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ ॥ਆਗੇਸਾਖੀਤੁਰਚਲੀ॥ ॥ਤਾਏਕਬੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇ
ਜੀਨੇਕਾਂਸੀਕੇਪਾਂਡੇਬੁਲਾਏ॥ਅਤੇਤਿਨਜੋਵੇਦੀਕਾਹੋਮਕਰਵਾਇਆ॥ਅਰੁਖਾਣ
ਸੇਜ਼ੀਕਾਪ੍ਰਬੰਧਚਲਾਇਆ॥ਤਾਫੇਰਿਉਨਾਪਾਂਡਿਆਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਜੇਆਗਿ
ਆਹੋਵੈਤਾਹਮਕੁਛੁਬਚਨਬਾਰਤਾਪੂਛੈਜੀ॥ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਭਾਈਜੀਨਿ
ਸੰਗਪੂਛੀਐਜੀ॥ਤਾਪਾਂਡਿਆਨੇਏਹੁਪ੍ਰਸਨਕੀਆਹੇਗੁਰੂਜੀਬੇਦਾਮਾਹਿਆਪੋਆ
ਪਣੇਪਰਮਾਣਲਿਖੇਹੈਨਿ॥ਅਰੁਖਤ੍ਰੀਆਕਾਧਰਮਦਾਂਨਦੇਵਣਾਲਿਖਿਆਹੈ॥ਅ
ਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਕਾਧਰਮਦਾਂਨਲੇਵਣਾਂਲਿਖਿਆਹੈ॥ਸੋਤੁਮਆਗੇਬਰਨਖਤ੍ਰੀਕਾਹੈ॥ਸੋ
ਤੁਮਦਾਂਨਜਬਤਕਕਾਹੇਕਉਲੇਤੇਹੋ॥ਅਰੁਤੁਮਕੋਅਪਨੇਬਰਨਅਨੁਸਾਰਦਾਂਨਲੇਣ
ਾਪਰਵਾਨਨਾਹੀ॥ਜੋਏਹੁਅਸਾਨੂੰਅਸੰਕਾਹੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਤੁਮਏਹੁਉਤਰਦੇਵਹੁ

ਜੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੁਮ ਨੇ ਏਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੂਛਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ
ਕਾ ਤੁਮ ਉਤਰ ਸੁਣਹੁ॥ ਜੋ ਦੋਇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਲੇਵਣਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਏਕ ਦਾਨ ਤੇ ਲੇਵਣਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰ
ਅਮਾਨਤ ਕਾ ਲੇਵਣਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਅਮਾਨਤ ਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਭੀ ਲੈਂਦਤ
ਾ ਦਿਸਆਂਵਦਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਓਹੁ ਲੇਵਤਾ ਨਹੀ ਜੋ ਰੋਊ ਜਊ ਪਰ[illegible]ਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ
ਏਸੀ ਉਪਰ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਇਕ ਕੋਈ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੀ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਜੋਤਕੀ
ਰਹਿਦੇ ਸਨ॥ ਪਰ ਬਡੇ ਪਰਮ ਪਰਬੀਨ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੁਛ ਓਹੁ ਜੋਤਕੀ ਕਹਿਤੇ ਸਨ ਸੋਈ ਕੁਛ ਹੋ
ਇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ॥ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤੀ ਬੇਰ ਉਨ ਕਾ ਪਰਤਾਈਆ ਥਾ॥ ਤਾਂ ਏਕ ਬੇਰ ਉਨਾ ਜੋਤਕੀ
ਆਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਗਰ ਕੋ ਅਗਨ ਲਾਗਣੀ ਹੈ॥ ਪਰ ਡੂਢੀਆ॥ ਅਮ
ਕੇ ਮਹੀਨੇ ਅਮਕੇ ਦ੍ਵਾਰ ਅਗਨ ਲਾਗੇਗੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੂਛਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਕੋਈ ਅ
ਸਥਾਨ ਨਗਰ ਕਾ ਬਚੇਗਾ ਕਿ ਸਭੁ ਹੀ ਜਲ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਜੋਤਕੀਆਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਇਕੁ ਤੇਰੇ ਮੰਦਰ ਬਚ ਰਹੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਹੋਰ ਸਭੁ ਨਗਰ ਜਲ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਜਾਂ ਫੇਰ ਓਹੁ ਸ
ਮਾ ਆਂਣ ਪਹੁਚਿਆ ਤਾਂ ਦੋਇ ਦਿਨ ਬਾਕੀ ਰਹੇ॥ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਮਾਹਿ ਢੰਡੋਰਾ ਫੇ
ਰਾਇਆ॥ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤਕੀਆਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਅਮਕੇ ਦ੍ਵਾਰ ਨਗਰ ਕੋ ਅਗਨ
ਲਾਗੇਗੀ॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨਗਰ ਜਲ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਇਕੁ ਤੇਰੀ ਹਵੇਲੀ ਬਚੇਗੀ॥ ਸੋ ਸਭੁ
ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਉ ਕਰਣਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਚੀਜ ਬਸਤ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਹਿ ਰਾਖ ਜਾਂਵਣੀ॥ ਅਰੁ ਫੇ
ਸੁਖ ਕੇ ਸਮੇ ਲੈ ਜਾਂਵਣੀ॥ ਤਾਂ ਚੁਹੀ ਬਰਨਾ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰਾ ਕੀਤਾ॥ ਜੋ ਆਪਣੀ ਬਸਤ ਰਾਜੇ
ਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਹਿ ਰਾਖ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਫੇਰ ਸੁਖ ਕੇ ਸਮੇ ਲੈ ਗਏ॥ ਸੋ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ ਕੀ ਜੋ ਅਮਾਂਨ

ਤਰਾਖੀਸੀ॥ ਸੋਉਨਕੇਸਿਰਉਪਰਉਪਕਾਰਕੀਆਥਾ॥ ਸੋਤੈਸੇਸੋਕਉਜਗਤਜੋਸਾਈ ੩੦
ਆਆਨਕੇਦੇਤਾਹੈ॥ ਸੋਸੈਓਸਠਾਜੇਕੀਨਿਆਈਆਆਨਤਰਾਖਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਗਤ
ਮਹਿਕੁੰਮਕੂਧਲੋਕਤੁਸੋਹਆਹਿਕਾਰਕੀਅਰਜਾਣਾਗਹੋਈਹੈ॥ ਅਤੇਜੋਮਾਇਆਕਾਂਮ
ਕੁਧਲੋਕਤੁਮੋਹੁਆਹਿਕਾ ਰਕੇਕਾਰਜਹਾਵਿਖੋਲਾਗਤੀਹੈ॥ ਸੋਮਾਇਆਗਵਿਰਖੀਜ
ਤੀਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਮਾਇਆਲੋਕਗੁਰੂਕੇਅਗੇਭੇਟਆਨਕਰਚਾੜਤੇਹੈਨ॥ ਸੋਐਸਾਕਰਕੇ
ਦਿਨਏਹੁਮਾਇਆਇਨਾਜੀਆਕੇਕਾਂਮਆਵੈਗੀ॥ ਅਤੇਜੈਸਾਜੈਸਾਭਾਵਨੀਕਰਕੈਏਹੁ
ਮਾਇਆਗੁਰੂਕੇਅਗੇਭੇਟਚਾੜਦੇਹੈਨਜੋਸੋਭਾਵਨੀਆਇਨਾਦੀਆਗੁਰੂਪੂਰਨਕਰਦ
ਹੈ॥ ਜਾਏਹੁਬਚਨਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆ॥ ਤਾਏਹੁਬਚਨਸੁਣਿਕਰਪੰਡਿਆਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਹਮਤਾਜਾਂਨਤੇਥੇਜੋਤੁਮਪਰਮਸਰੇਕਰੀਹੋ॥ ਪਰਤੁਮਾਰਾਬਕੇਕਸੁਣਨੇਤੇਹਮਾਰਾਮਨ
ਹੋਇਆਸੀ॥ ਸੋਇਤਕਰਕੇਹਮਨੇਪ੍ਰਸਨਕੀਆਥਾ॥ ਸੋਕੁਨਾਉਤਰਤੁਮਨੇਦੀਆਹੈ॥ ਅ
ਰੁਏਹੁਉਤਰਸੁਣਕਰਹਮਾਰਾਰਿਦਾਪਰਸੰਨਹੂਆਹੈ॥ ਤਾਫੇਰਿਓਹੁਪੰਡਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ
ਨੂਨਮਸਕਾਰਕਰਕੇਚਲਦੇਰਹੇ॥ ੧੫॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋ
ਈ॥ ॥ਆਗੈਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ॥ਤਾਏਕਬੇਰਕਹੂੰਚਲੇਜਾਂਦੇਥੇ॥ ਅਰੁਗ੍ਰੀ
ਖਮਰੁਤਸੀ॥ ਤਾਦੁਪਹਿਰਕੇਸਮੇਏਕਬਾਗਮਹਿ ਸੀਗੁਰੂਜੀਜਾਇਉਤਰੇ॥ ਤਾਉਥੇ
ਅਗੇਬਾਦਸਾਹੁਕਾਪੀਰਭੀਉਤਰਿਆਹੂਆਥਾ॥ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕੋਸਾਥਉਸਪੀਰਕਾਮੇ
ਲਾਹੋਇਗਇਆ॥ ਤਾਗੁਰੂਜੀਪੀਰਕੋਆਦਰਸੰਜੁਗਤਆਪਨੇਨਿਕਟਬੈਠਾਇਲੀ
ਆ॥ ਤਾਉਸਬਾਗਕੇਨਿਕਟਹੀਕੋਈਬਡਾਨਗਰਸੀ॥ ਅਰੁਉਹਾਖਤ੍ਰੀਲੋਕਗੁਰੂਕੇਸਿਖ

ਬਹੁਤ ਰਾਹਿ ਤੇ ਥੇ। ਤਾ ਓਨਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੌ ਸੁਨਕਾਰਿ ਓਹੁ ਤੌ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਹੈ। ਅਰੁ ਆਏ
ਆਗੁ ਟਲੈ ਆਏ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੌ ਬਹੁਤਾ ਲਿਆਏ। ਤਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਸਿਖਨੇ ਹਥ ਜੋ
ੜ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਕਹਿਆ। ਜੋ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ। ਸਿਖ ਤੁਟਾ ਲਿਆਏ ਹੈਨ ਜੀ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਆਏ ਹੈਨ ਜੀ। ਅਤੇ ਸਿਖਾ ਕੌ ਖੁਸੀ ਦੀਜੀਐ। ਅਰੁ ਸਿਖਾ ਕੇ ਕਾਰ
ਜ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀਏ ਜੀ। ਤਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਪੀਰ ਤੌ ਪਰਸੰਨ ਹੂਆ। ਤਾ ਫਿਰਿ ਪੀ
ਰਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਬੇਖੇ ਦਾ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾ ਨੇ ਏਉ ਬਤਾਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਛੁ
ਤਕਦੀਰ ਪਰਵਦਗਾਰ ਦੀ ਵਿਚਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਹੋਇ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਬ ਤਾ ਕੁਛੁ
ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਜੋ ਆਗੇ ਕੁਛੁ ਕੁਨ ਕਰ ਕੀਆ ਹੋਇ ਤਬ ਹੁਨ ਹੋਰ ਹੋਵੇ ਕਿਉ। ਸੋ ਆਗੇ ਤਾ ਕੁ
ਛ ਕਾਰਿ ਕੁਛੁ ਨਹੀ ਹੂਆ। ਤਾ ਤੇ ਹੁਣ ਤਾ ਕੁਛੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਜੋ ਏਹੁ ਸਿਖ ਜੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰ
ਤੇ ਹੈਨ। ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੁਸੀ ਕਰੀਐ। ਅਰੁ ਸਿਖਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੈਗੇ। ਜੋ ਅਬ ਤਾ ਕੁਛੁ
ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ। ਏਹੁ ਅਰਦਾਸ ਕਾਹੇ ਕੌ ਕਰਤੇ ਹੈਨ। ਤਾ ਪੀਰ ਕਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਨ ਸੁਣਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਛਾਪ ਕਾਢੀ। ਅਰੁ ਛਾਪ ਕੇ ਊਪਰ ਸਿਆਹੀ ਲਗਾਇ ਕੈ ਕਾਗਦ ਊਪਰ ਮੁਹ
ਰ ਕੀਨੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਮ ਆਗੇ ਮੁਆਫਕ ਏਹੁ ਜਬਾਬ ਦੀਆ
ਹੈ। ਸੋ ਤੁਮ ਨੇ ਸਮਾਝਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੋਲ ਕਰ ਸੁਣਾਈਐ ਜੀ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੀਰ ਜੀ ਛਾਪ ਕੇ ਊਪਰ ਜੋ ਅਖਰ ਥੇ ਸੋ ਤਾ ਤਕਦੀਰ ਹੀ ਕੇ
ਥੇ। ਅਬ ਤਾ ਕਿਸੀ ਨਹੀ ਜਨਾਣਿਆ। ਪਰ ਅਖਰ ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਏਹੁ ਕੀਮਾ ਨਿਰਤਾਹਿ
ਰਿ ਜੀ। ਜੋ ਜਬ ਏਹੁ ਛਾਪ ਸਿਰ ਟੇਕੇਗੀ। ਤਾ ਅਪੁਠੇ ਅਖਰ ਤੌ ਸੀਧੇ ਹੋ ਜਾਵਣਗੇ। ਅਤੇ ੩